

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.11.2016 r.
COM(2016) 759 final

2016/0375 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie zarządzania unią energetyczną,

**zmieniające dyrektywę 94/22/WE, dyrektywę 98/70/WE, dyrektywę 2009/31/WE,
rozporządzenie (WE) nr 663/2009, rozporządzenie (WE) nr 715/2009, dyrektywę
2009/73/WE, dyrektywę Rady 2009/119/WE, dyrektywę 2010/31/UE,
dyrektywę 2012/27/UE, dyrektywę 2013/30/UE i dyrektywę Rady (UE) 2015/652 oraz
uchylające rozporządzenie (UE) nr 525/2013**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{ SWD(2016) 394 final}
{ SWD(2016) 395 final}
{ SWD(2016) 396 final}
{ SWD(2016) 397 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Stabilną unię energetyczną opartą na ambitnej polityce przeciwdziałania zmianie klimatu i gruntownej transformacji naszego systemu energetycznego można osiągnąć jedynie poprzez połączenie skoordynowanych działań, ustawodawczych i nieustawodawczych, na poziomie unijnym i krajowym. W związku z tym do realizacji unii energetycznej potrzebny jest solidny *system zarządzania*, zapewniający spójność, komplementarność i odpowiedni poziom ambicji polityk i środków na różnych szczeblach. Głównym celem niniejszej inicjatywy jest określenie niezbędnych podstaw prawnych tego procesu w dążeniu do urzeczywistnienia unii energetycznej. Aby system zarządzania był skuteczny, konieczne będzie uzupełnienie go środkami i działaniami o charakterze nieustawodawczym.

Komisja jest silnie zaangażowana w lepsze stanowienie prawa, dlatego wniosek ustawodawczy będzie prowadził do znacznego zmniejszenia obciążenia administracyjnego państw członkowskich, Komisji i innych instytucji UE. Obecne wymogi dotyczące planowania i sprawozdawczości (zarówno wobec Komisji, jak i państw członkowskich) w dziedzinie energii i klimatu zapewniają korzyści w formie szczegółowych informacji dotyczących poszczególnych obszarów polityki oraz w formie wsparcia dla wdrażania przepisów sektorowych. Są one jednak zawarte w różnych oddzielnych przepisach przyjętych w różnych momentach w czasie, co doprowadziło do pewnej nadmiarowości, niespójności i powielania działań oraz braku integracji w obszarach energii i klimatu. Ponadto niektóre obecne wymogi zostały określone z myślą o osiągnięciu celów na rok 2020 i nie odpowiadają celom ram polityki energetyczno-klimatycznej do 2030 r., ani też nie są zsynchronizowane z obowiązkami w zakresie planowania i sprawozdawczości określonymi w porozumieniu paryskim¹.

Niniejszy wniosek połączy ze sobą obowiązki w zakresie planowania i sprawozdawczości rozproszone obecnie w ważnych przepisach prawnych UE z zakresu energii, klimatu i innych obszarów polityki UE powiązanych z unią energetyczną, a tym samym znacznie uprości te obowiązki. Skutkiem będzie ograniczenie, ujednolichenie i zaktualizowanie wymogów oraz usunięcie powielanych obowiązków. Łącznie wniosek przewiduje włączenie, uproszczenie lub usunięcie ponad 50 obecnych szczegółowych obowiązków z zakresu planowania, sprawozdawczości i monitorowania w przepisach z dziedziny energii i klimatu (włączenie 31 obowiązków i usunięcie 23 obowiązków). Uproszczenie politycznej procedury zarządzania między Komisją a państwami członkowskimi, w ścisłej współpracy z innymi instytucjami UE, będzie polegać na dostosowaniu częstotliwości i harmonogramu zobowiązań oraz na znacznej poprawie przejrzystości i współpracy, co przyniesie dodatkowe korzyści polegające na zmniejszeniu obciążeń administracyjnych.

W konkluzjach z dnia 24 października 2014 r. Rada Europejska osiągnęła porozumienie w sprawie ram polityki energetyczno-klimatycznej do 2030 r.² w oparciu o wniosek Komisji³.

¹ Przyjęte na 21. Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) w grudniu 2015 r.

² Podstawowe założenia to cel ograniczenia o co najmniej 40 % wewnętrznych emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce do 2030 r. w porównaniu z 1990 r., ogólnounijny wiążący cel co najmniej 27 % udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii w UE do 2030 r., orientacyjny cel unijny na poziomie co najmniej 27 % dotyczący poprawy efektywności energetycznej w 2030 r.

W konkluzjach wymaga się opracowania rzetelnego i przejrzystego systemu zarządzania, bez zbędnych obciążeń administracyjnych, który miałby pomóc UE w osiągnięciu zakładanych celów polityki energetycznej, przy zapewnieniu państwom członkowskim niezbędnej elastyczności i przy pełnym poszanowaniu ich swobody w określaniu własnego koszyka energetycznego. Podkreślono, że taki system zarządzania powinien opierać się na istniejących elementach, takich jak krajowe programy w zakresie klimatu, krajowe plany dotyczące energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej, jak również na potrzebie uproszczenia i połączenia oddzielnych aspektów dotyczących planowania i sprawozdawczości.

Strategia unii energetycznej z dnia 25 lutego 2015 r. poszerzyła zakres systemu zarządzania – ponad ramy polityki energetyczno-klimatycznej do 2030 r. – na wszystkie pięć wymiarów unii energetycznej (solidarność i zaufanie w bezpieczeństwie energetycznym; wewnętrzny rynek energii; ograniczenie popytu; obniżenie emisyjności wraz z energią ze źródeł odnawialnych; oraz badania naukowe, innowacje i konkurencyjność).

W sprawozdaniu na temat stanu unii energetycznej z dnia 18 listopada 2015 r. oraz w załączonych do niego wytycznych Komisji dla państw członkowskich dotyczących planów krajowych w zakresie energii i klimatu przedstawiono dalsze informacje szczegółowe i podkreślono, że system zarządzania powinien mieć umocowanie prawne.

W konkluzjach Rady ds. Energii z dnia 26 listopada 2015 r. uznano, że system zarządzania będzie podstawowym narzędziem efektywnej i skutecznej budowy unii energetycznej. Równocześnie trwają regularne dyskusje między Komisją a państwami członkowskimi na forum technicznej grupy roboczej ds. planów krajowych w zakresie energii i klimatu.

Parlament Europejski w swojej rezolucji „W kierunku europejskiej unii energetycznej” z dnia 15 grudnia 2015 r. wezwał do tego, aby system zarządzania unią energetyczną był ambitny, wiarygodny, przejrzysty, demokratyczny i zakładał pełne zaangażowanie Parlamentu Europejskiego oraz zapewniał osiągnięcie wyznaczonych na rok 2030 celów klimatyczno-energetycznych.

Na takiej podstawie celem niniejszego wniosku jest stworzenie ram regulacyjnych zarządzania unią energetyczną w ramach dwóch głównych filarów. Po pierwsze uproszczenie i integracja obecnych obowiązków w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania w dziedzinie energii i klimatu w celu lepszego odzwierciedlenia zasad lepszego stanowienia prawa. Po drugie określenie solidnej procedury politycznej między państwami członkowskimi a Komisją, w ścisłej współpracy z innymi instytucjami UE, w celu realizacji założeń unii energetycznej, a zwłaszcza jej celów na 2030 r. w zakresie energii i klimatu.

W dniu 5 października 2016 r. Unia Europejska ratyfikowała porozumienie paryskie, które weszło w życie w dniu 4 listopada 2016 r. Proponowane rozporządzenie przyczyni się do wdrożenia porozumienia paryskiego i jego cyklu przeglądów co 5 lat oraz zapewni

oraz cel 15 % w odniesieniu do poziomu połączeń międzysystemowych. W konkluzjach wskazano również, że cele w zakresie efektywności energetycznej zostaną zweryfikowane do 2020 r. z myślą o podniesieniu wskaźnika dla UE do 30 %.

³ Komunikat Komisji z dnia 22 stycznia 2014 r. zatytułowany „Ramy polityczne na okres 2020–2030 dotyczące klimatu i energii” (COM/2014/015 final).

harmonijne uwzględnienie w zarządzaniu unią energetyczną wymogów w zakresie monitorowania, raportowania i weryfikacji na mocy UNFCCC i porozumienia paryskiego.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Na podstawie oceny adekwatności przepisów z zakresu energii oraz odpowiednich przepisów z zakresu przeciwdziałania zmianie klimatu w proponowanym rozporządzeniu pozostawia się w mocy, uchyla lub zmienia obowiązki państw członkowskich w zakresie planowania i sprawozdawczości oraz obowiązki Komisji w zakresie monitorowania, które obecnie można znaleźć w przepisach sektorowych. Wniosek został przygotowany przez Komisję równolegle z przeglądem dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej, dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii oraz różnych przepisów zawartych w inicjatywie dotyczącej struktury rynku w celu zapewnienia pełnej spójności między tymi inicjatywami. Zapewniono również spójność z innymi aktami prawnymi UE w dziedzinach energii i klimatu.

Ponadto we wniosku w pełni uwzględniono rozporządzenie w sprawie mechanizmu monitorowania klimatu (rozporządzenie MMR), aby zapewnić integrację obszarów energii i klimatu. W niniejszym wniosku zasadniczo przewiduje się kontynuację obecnych przepisów w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania zawartych w rozporządzeniu MMR, które stanowi wynik wcześniejszych uproszczeń w obszarze polityki przeciwdziałania zmianie klimatu. W niniejszym wniosku harmonizuje się jednak obecne przepisy rozporządzenia MMR z przepisami w dziedzinie energii, aktualizuje się je również, tak aby odpowiadały potrzebom monitorowania i wdrożenia rozporządzeń o wspólnym wysiłku redukcyjnym oraz o użytkowaniu gruntów, zmianie użytkowania gruntów i leśnictwie (LULUCF), jak również zobowiązaniom Unii w ramach porozumienia paryskiego. Jako że wniosek obejmuje szereg dziedzin, postanowiono nie proponować zmiany rozporządzenia MMR w formie przekształcenia. Niemniej Komisja przywiązuje dużą wagę do utrzymania w mocy wszystkich przepisów MMR, których zmiany nie zaproponowano w niniejszym wniosku.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Inicjatywa jest również powiązana z innymi obszarami polityki, takimi jak transport, środowisko, przemysł, gospodarka, badania naukowe i konkurencja. Należy jednak zauważyć, że inicjatywa – w zakresie, w jakim dotyczy uproszczenia i uwzględnienia w jednym dokumencie aspektów planowania i sprawozdawczości – choć skupia się na obszarach energii i klimatu, zawiera również szczegółowe aspekty sprawozdawczości i planowania z innych dziedzin. Jest to niezbędne, aby procedura była wykonalna i uwzględniała w szczególności główne założenia unii energetycznej.

Zalecenia Komisji kierowane do państw członkowskich, określone w proponowanym rozporządzeniu, uzupełniają zalecenia wydawane w ramach europejskiego semestru i są z nimi spójne; europejski semestr skupia się bowiem na kwestiach reform makroekonomicznych i strukturalnych (rzadko dotyczących energii i klimatu), a niniejszy system zarządzania odnosi się do konkretnych zagadnień polityki w zakresie energii i przeciwdziałania zmianie klimatu. Jeżeli kwestie polityczne dotyczące energii i klimatu mają znaczenie dla reform makroekonomicznych bądź strukturalnych, powinny one nadal stanowić część europejskiego semestru.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą prawną wszystkich przepisów rozporządzenia są art. 191, 192 i 194 TFUE.

Proponowane rozporządzenie służy realizacji słusznego celu w ramach tych artykułów. Do przyjęcia środków zgodnie z art. 192 ust. 1 TFUE i art. 194 ust. 2 TFUE stosuje się zasadniczo zwykłą procedurę ustawodawczą.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Konieczność poszanowania zasady pomocniczości jest jednym z podstawowych założeń proponowanego systemu zarządzania opierającego się na podejściu, zgodnie z którym same państwa członkowskie powinny opracować swoje plany krajowe oraz określić w nich odpowiednie założenia i środki.

Konieczność podjęcia działań przez UE

Kilka elementów strategii unii energetycznej odnosi się do celów ustalonych na poziomie UE, zatem konieczne jest podjęcie działań na tym poziomie, aby zapewnić realizację tych celów, jak również spójność polityki energetyczno-klimatycznej w UE i w jej państwach członkowskich, przy równoczesnym zagwarantowaniu państwom członkowskim elastyczności. Ponadto większość wyzwań energetycznych stojących przed Unią wymaga podjęcia skoordynowanych działań krajowych. To samo odnosi się do problemu zmiany klimatu, który z natury ma charakter ponadgraniczny i którego nie da się rozwiązać na szczeblu lokalnym, krajowym, ani nawet na poziomie UE.

Ponadto ze względu na transgraniczne aspekty każdego z wymiarów unii energetycznej konieczne jest działanie na szczeblu UE wspierające ściślejszą współpracę między państwami członkowskimi. Żadnego z wymiarów unii energetycznej nie można skutecznie wdrożyć bez odpowiedniego systemu zarządzania na poziomie UE z udziałem państw członkowskich i Komisji, który będzie wspierał współpracę regionalną w polityce energetycznej i klimatycznej. Działanie na poziomie UE jest również niezbędne do zapewnienia gotowości UE do pełnego uczestnictwa w procesach przeglądu przewidzianych w porozumieniu paryskim.

Ponadto działanie na szczeblu UE jest niezbędne do uproszczenia obecnych obowiązków w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania, ponieważ obowiązki te są określone w przepisach UE – można je zmienić lub uchylić wyłącznie poprzez wniosek ustawodawczy na poziomie UE.

Wartość dodana UE

Stworzenie solidnego systemu zarządzania unią energetyczną pomoże zagwarantować zbiorczą realizację uzgodnionych przez UE i państwa członkowskie założeń unii energetycznej, w tym celów na rok 2030 w zakresie energii i klimatu; pomoże również znaleźć skoordynowane i wspólne rozwiązania wspólnych wyzwań w sposób skuteczny i niewiążący się z wysokimi kosztami. Jest to niezbędne ze względu na duże potrzeby inwestycyjne w sektorze energetycznym w najbliższych dziesięcioleciach.

Państwa członkowskie skorzystają z usprawnionych i uproszczonych ram planowania i sprawozdawczości w prowadzeniu swojej polityki w zakresie energii i klimatu.

Skuteczniejsze i bardziej spójne procedury administracyjne zarówno dla organów krajowych, jak i pomiędzy państwami członkowskimi, umożliwią bardziej skuteczne opracowywanie i wdrażanie polityki w zakresie energii i klimatu. Sektor prywatny będzie korzystał z bardziej przejrzystych krajowych ram prawnych, stanowiących podstawę dla decyzji inwestycyjnych w dziedzinach energii i klimatu; obywatele z kolei będą mogli korzystać z lepszych informacji na temat wdrożenia unii energetycznej i związanych z nią polityk.

- **Proporcjonalność**

Wniosek dotyczący systemu zarządzania mający umocowanie prawne (w odróżnieniu od podejścia nieustawodawczego) jest niezbędnym warunkiem do tego, aby wszystkie państwa członkowskie uczestniczyły w procesie i realizowały wspólne założenia i cele w porównywalny sposób, aby poprawić stabilność regulacyjną i poczucie pewności u inwestorów oraz aby zapewnić wspólne monitorowanie pomiędzy państwami członkowskimi a Unią.

Podejście do planowania krajowego i sprawozdawczości opiera się na kontroli sprawności (zob. poniżej), której głównym celem jest ocena proporcjonalności obecnego podejścia i odpowiednio poprawa przestrzegania zasady proporcjonalności.

Podejście do metody iteracyjnej z udziałem państw członkowskich i Komisji opiera się na zaleceniach Komisji, a nie np. na decyzjach Komisji, co ma zapewnić proporcjonalność i pełne poszanowanie praw państw członkowskich na mocy art. 194 TFUE.

- **Wybór instrumentu**

Konieczne jest rozporządzenie, a nie dyrektywa, aby zapewnić bezpośrednie stosowanie przepisów i zapewnić w ten sposób porównywalność planów i sprawozdań krajowych w zakresie energii i klimatu. Kolejną zaletą bezpośredniego stosowania przepisów jest możliwość stworzenia planów z wyprzedzeniem czasowym przed 2021 r.

Ponadto wiele przepisów rozporządzenia nie jest skierowanych do państw członkowskich i w związku z tym nie może być wdrożonych poprzez transpozycję do prawa krajowego (np. obowiązki Komisji, procedury dotyczące zaleceń Komisji, Europejska Agencja Środowiska itp.).

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Zapewnianie sprawności regulacyjnej i uproszczenie jest jednym z najważniejszych celów proponowanego rozporządzenia. Zgodnie ze zobowiązaniem Komisji do lepszego stanowienia prawa wniosek został przygotowany w sposób kompleksowy, w oparciu o zasadę przejrzystości i przy stałym zaangażowaniu zainteresowanych stron.

Z kontroli sprawności (**REFIT**) dotyczącej proponowanego rozporządzenia wynika, że nowe podejście może oznaczać znaczne ograniczenie obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich i dla Komisji, przy czym skutki takie można oszacować tylko częściowo w związku z ograniczoną dostępnością wiarygodnych danych. Jednocześnie nowe podejście ma przynieść szereg korzyści, przyczyniając się do znacznej poprawy spójności i skuteczności. Wniosek nie przewiduje żadnych zwolnień w odniesieniu do mikroprzedsiębiorstw, ani nie

obejmuje szczególne podejścia do MŚP, ponieważ podmioty te nie są dotknięte skutkami inicjatywy.

Proponowane rozporządzenie zwiększa rolę sprawozdawczości elektronicznej, co ma przyczynić się do dalszego zmniejszenia obciążeń administracyjnych.

- **Ocena skutków**

Ocenę skutków towarzyszącą niniejszemu wnioskowi przygotowano i opracowano zgodnie z mającymi zastosowanie wytycznymi lepszego stanowienia prawa, a Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię. Ulepszenia zalecone przez Radę zostały uwzględnione w ostatecznej wersji. Jeśli chodzi o warianty strategiczne dotyczące optymalizacji obowiązków w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania, oceniane warianty obejmowały rozwiązania od „miękkich” (nielegislacyjnych) wytycznych dla państw członkowskich do różnych podejść prawnych zakładających uproszczenie i integrację obecnych obowiązków.

Oceniono również różne warianty strategiczne m.in. w odniesieniu do: aktualizacji i okresowości krajowych planów i sprawozdań oraz monitorowania przez Komisję; metody iteracyjnej z udziałem państw członkowskich i Komisji, wraz z zaleceniami dla państw członkowskich; ewentualnych interwencji polegających na zmianie polityki, w przypadku gdyby zbiorcze działania państw członkowskich nie były wystarczające do osiągnięcia celów uzgodnionych na poziomie UE; roli konsultacji regionalnych w opracowywaniu planów krajowych.

W ramach oceny skutków stwierdzono, że preferowanym wariantem jest nowy, jednolity akt prawny w pełni uwzględniający rozporządzenie w sprawie mechanizmu monitorowania (MMR). Podkreślono konieczność dopuszczenia formalnych aktualizacji planów krajowych oraz *dwuletnich* sprawozdań z postępów państw członkowskich i sprawozdań monitorujących przygotowywanych przez Komisję (w tym rocznych sprawozdań dotyczących konkretnych obszarów polityki). Stwierdzono również, że metoda iteracyjna z udziałem Komisji powinna obejmować zarówno opracowanie (ambicje), jak i wdrożenie (realizację) planów krajowych, oraz że niezbędne będą zalecenia wydawane przez Komisję w sprawie planów krajowych oraz sprawozdań z postępów. Ponadto zaproponowano obowiązkowość konsultacji regionalnych prowadzonych przez państwa członkowskie na etapie projektu i ostatecznej wersji planu krajowego; ma to być niezbędny element zapewnienia odpowiedniej koordynacji krajowych procesów planowania i polityki w kontekście unii energetycznej.

Powyższe połączenie preferowanych wariantów strategicznych powinno mieć najlepsze skutki, jeśli chodzi o zmniejszenie obciążeń administracyjnych, oraz zapewniać państwom członkowskim elastyczność przy jednoczesnym zagwarantowaniu systemu zarządzania, który będzie wystarczająco silny na potrzeby realizacji założeń unii energetycznej.

Streszczenie oceny skutków: SWD(2016)395⁴

⁴ Streszczenie oceny skutków towarzyszące dokumentowi: wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zarządzania unią energetyczną, zmieniającego dyrektywę 94/22/WE, dyrektywę 98/70/WE, dyrektywę 2009/31/WE, rozporządzenie (WE) nr 663/2009, rozporządzenie (WE) nr 715/2009, dyrektywę 2009/73/WE, dyrektywę Rady 2009/119/WE, dyrektywę 2010/31/UE, dyrektywę 2012/27/UE, dyrektywę 2013/30/UE i dyrektywę Rady (UE) 2015/652 oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (dokument roboczy służb Komisji).

- **Oceny ex post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Przygotowując proponowane rozporządzenie, przeprowadzono kontrolę sprawności obowiązków w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania w przepisach UE dotyczących energii (REFIT). W ramach kontroli sprawności oceniono powiązania między obowiązkami w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania w dorobku prawnym UE w dziedzinie energii a obowiązkami wynikającymi z najważniejszych przepisów UE z zakresu przeciwdziałania zmianie klimatu.

Z kontroli sprawności wynika ogólny wniosek, że istniejący system planowania, sprawozdawczości i monitorowania zawarty w przepisach prawnych UE w dziedzinie energii przynosi wprawdzie dobre wyniki, jednakże są możliwości znacznych udoskonaleń, jak również wzmocnienia powiązań z przepisami UE z dziedziny klimatu, co wyraźnie poprawiłoby obecny wskaźnik korzyści do kosztów.

Z kontroli sprawności wyraźnie wynika, że konieczna jest systematyczna integracja planowania i sprawozdawczości w państwach członkowskich oraz monitorowania przez Komisję, aby zapewnić spójność i umożliwić państwom członkowskim i Komisji pełne wykorzystanie synergii oraz aby zapewnić spójność różnych aspektów planowania i sprawozdawczości, a także przygotować system do nowych ogólnych ram unii energetycznej wraz z celami ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030. W proponowanym rozporządzeniu zastosowano zalecenia wynikające z kontroli sprawności, z wyjątkiem kilku przypadków, w których nie było to możliwe, zwłaszcza ze względu na fakt, że częstotliwość nie pokrywała się z systemem przewidzianym w rozporządzeniu lub dany obowiązek okazał się zbyt techniczny.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W dniu 11 stycznia 2016 r. rozpoczęto konsultacje społeczne w celu zebrania poglądów i opinii zainteresowanych stron i obywateli. Konsultacje trwały 12 tygodni i zakończyły się w dniu 22 kwietnia 2016 r.⁶

W ankiecie internetowej otrzymano łącznie 103 odpowiedzi, przy czym dodatkowe uwagi otrzymano pocztą elektroniczną; 15 odpowiedzi pochodziło od państw członkowskich⁷. Odpowiedzi udzielone w ramach konsultacji społecznych zostały uwzględnione w sporządzonej przez Komisję ocenie oraz kontroli sprawności istniejących obowiązków w

⁵ Opinia Rady ds. Kontroli Regulacyjnej towarzysząca dokumentowi: wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zarządzania unią energetyczną, zmieniającego dyrektywę 94/22/WE, dyrektywę 98/70/WE, dyrektywę 2009/31/WE, rozporządzenie 663/2009/WE, rozporządzenie 715/2009/WE, dyrektywę 2009/73/WE, dyrektywę Rady 2009/119/WE, dyrektywę 2010/31/UE, dyrektywę 2012/27/UE, dyrektywę 2013/30/UE i dyrektywę Rady (UE) 2015/652 oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013.

⁶ Konsultacje dotyczyły przede wszystkim tego: i) w jaki sposób można uprościć obecne obowiązki w zakresie planowania i sprawozdawczości w dziedzinie energii i klimatu, tak aby lepiej służyły one realizacji celów unii energetycznej; ii) jak najlepiej przystąpić do opracowania zintegrowanych narzędzi planowania, sprawozdawczości i monitorowania; iii) w jaki sposób zaplanować proces zarządzania, aby sprzyjał on realizacji założeń unii energetycznej.

⁷ Belgia, Cypr, Republika Czeska, Dania, Estonia, Finlandia, Niemcy, Węgry, Łotwa, Litwa, Malta, Niderlandy, Polska, Słowacja i Szwecja.

zakresie planowania i sprawozdawczości, jak również w ocenie skutków dotyczącej proponowanego rozporządzenia.

Znaczna większość respondentów uznała znaczenie istniejących obowiązków w zakresie planowania i sprawozdawczości, jak również zgodziła się co do potrzeby ich uprawnienia, dostosowania i integracji, aby uniknąć luk, powielania działań i niespójności oraz aby skupić się na uproszczeniu obowiązków w zakresie planowania ściśle związanych z celami ram na 2030 r. Wielu zainteresowanych wskazało na konieczność lepszej integracji obecnych planów krajowych w tych dziedzinach⁸, podkreślając jednocześnie konieczność uproszczenia i ograniczenia obowiązków w zakresie planowania.

Zdecydowana większość respondentów uznała, że preferowanym wariantem jest jeden akt ustawodawczy umożliwiający uproszczenie obowiązków w zakresie planowania i sprawozdawczości w dziedzinie energii i klimatu po roku 2020. Stanowiska państw członkowskich były bardziej podzielone, jeśli chodzi o warianty ustawodawcze i nieustawodawcze.

Większość respondentów uznała, że plany krajowe powinny odzwierciedlać wszystkie pięć wymiarów unii energetycznej, powinny być sporządzane na podstawie szczegółowego wzoru (co potwierdziły również państwa członkowskie w ramach technicznej grupy roboczej) oraz powinny kłaść wyraźny nacisk na obszary o wymiernych celach dla UE. Niewielka liczba respondentów – w tym niektóre państwa członkowskie – opowiedziało się za krótkoterminowymi krajowymi planami strategicznymi. Wiele zainteresowanych podmiotów, w tym większość państw członkowskich, nalegało na konieczność uniknięcia nowych obciążeń administracyjnych lub dodatkowych kosztów.

Jeśli chodzi o procedurę finalizacji i przeglądu planów, wielu respondentów opowiedziało się za przejrzystym i partycypacyjnym procesem planowania, sprzyjającym akceptacji społecznej i budowaniu zaufania wśród inwestorów.

Respondenci powszechnie zgodzili się również co do tego, że nowy system zarządzania powinien ułatwiać koordynację krajowych polityk energetycznych i sprzyjać rozwojowi współpracy regionalnej, a Komisja powinna odgrywać w tym procesie istotną rolę.

Obszerniejsze podsumowanie konsultacji społecznych zawarto w ocenie skutków.

• **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

W ramach kontroli sprawności i oceny skutków proponowanego rozporządzenia przeprowadzono dwa badania wykonane w imieniu Komisji przez Trinomics i AMEC Foster Wheeler w pierwszej połowie 2016 r.

W określaniu zakresu i podejścia do planów krajowych w proponowanym rozporządzeniu oraz jego załączniku 1 (wzór planów krajowych) korzystano z prac przeprowadzonych przez techniczną grupę roboczą ds. planów krajowych w zakresie energii i klimatu, której przewodniczyła Komisja, z udziałem przedstawicieli wszystkich państw członkowskich.

⁸ M.in. krajowe plany działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych (NREAP), krajowe plany działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii (NEEAP) oraz wymogi dotyczące planowania działań w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu.

Jako dodatkowe źródło wiedzy uzupełniające analizę wykorzystano wiedzę specjalistyczną uzyskaną od zainteresowanych podmiotów w ramach konsultacji społecznych.

- **Prawa podstawowe**

Ponieważ proponowane działania dotyczą przede wszystkim państw członkowskich jako podmiotów instytucjonalnych, wniosek jest zgodny z Kartą praw podstawowych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Główne cele niniejszego wniosku to uproszczenie obowiązków w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania oraz utworzenie mechanizmu zarządzania. Państwa członkowskie będą musiały przedkładać Komisji zintegrowane plany i sprawozdania w regularnych odstępach czasu. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komisja powinna opracować niezbędne sprawozdania monitorujące. Urzędnicy, pracownicy zatrudnieni na czas określony i personel zewnętrzny pracujący w obszarach polityki energii i klimatu zostaną przydzieleni do wykonywania zadań Komisji w ramach istniejącej ogólnej perspektywy zasobów ludzkich Komisji. Jeżeli chodzi o Europejską Agencję Środowiska (EEA), wnioskuje się o stopniowe przydzielenie dodatkowych pracowników kontraktowych (do 3 w 2020 r.) ponad obecny program zasobów ludzkich w EEA.

Koszty wynikające z wdrożenia proponowanego rozporządzenia przez DG ENER i DG CLIMA, wyszczególnione w załączonej ocenie skutków finansowych regulacji, zostaną w pełni pokryte z już zaprogramowanych środków finansowych przeznaczonych na odpowiednie pozycje budżetowe do 2020 r. Jeśli chodzi o środki finansowe potrzebne Europejskiej Agencji Środowiska, będą to środki dodatkowe w porównaniu z obecnym programowaniem finansowym.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Sprawozdawczość i oceny Komisji i państw członkowskich określone w niniejszym rozporządzeniu będą stanowić gwarancję monitorowania wdrażania rozporządzenia.

Rozporządzenie będzie podlegać formalnemu przeglądowi w 2026 r. W przeglądzie będzie należało wziąć pod uwagę wyniki globalnej oceny porozumienia paryskiego.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W rozdziale 1 proponowanego rozporządzenia określa się jego zakres, przedmiot oraz definicje zastosowanych terminów.

W rozdziale 2 proponowanego rozporządzenia określa się obowiązek państw członkowskich polegający na opracowaniu do dnia 1 stycznia 2019 r. krajowego zintegrowanego planu w zakresie energii i klimatu na okres 2021–2030 oraz na kolejne okresy dziesięcioletnie. W załączniku I zawarto wiążący wzór planów, określający szczegółowe elementy dotyczące np. polityk, środków i podstawy analitycznej.

W rozdziale tym określono również iteracyjny proces konsultacji z udziałem Komisji i państw członkowskich poprzedzający finalizację planu i oparty na projekcie planu krajowego, który ma zostać przekazany Komisji do dnia 1 stycznia 2018 r., a następnie co dziesięć lat dla każdego kolejnego okresu dziesięcioletniego. W ramach tego procesu Komisja będzie mogła formułować zalecenia dotyczące poziomu ambicji założeń, celów i wkładów, jak również konkretnych polityk i środków uwzględnionych w planie. Inne państwa członkowskie również będą mogły wypowiedzieć się na temat projektu planu w ramach konsultacji regionalnych. Plany muszą zostać zaktualizowane do dnia 1 stycznia 2024 r. (z zachowaniem perspektywy 2030 r.).

W rozdziale 3 określono obowiązek państw członkowskich polegający na przygotowaniu i zgłoszeniu Komisji długoterminowych strategii niskoemisyjności w perspektywie 50 lat, które są kluczowym czynnikiem sprzyjającym transformacji gospodarczej, zatrudnieniu, wzrostowi i osiągnięciu szerszych celów zrównoważonego rozwoju, a także sposobem na sprawiedliwe i efektywne kosztowo dążenie do długoterminowego celu określonego w porozumieniu paryskim.

W rozdziale 4 proponowanego rozporządzenia określono obowiązek państw członkowskich polegający na przedstawianiu dwuletnich sprawozdań okresowych na temat realizacji planów, począwszy od 2021 r., dotyczących pięciu wymiarów unii energetycznej i umożliwiających śledzenie postępów. W sprawozdaniach okresowych państwa członkowskie muszą również co dwa lata przedstawiać sprawozdania na temat swoich krajowych planów i strategii przystosowania się do zmiany klimatu, co stanowi dostosowanie do harmonogramu porozumienia paryskiego.

W tym rozdziale określono również sprawozdania, które muszą być sporządzane co roku, np. w celu wypełnienia międzynarodowych zobowiązań Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz aby zapewnić niezbędną podstawę oceny zgodności z rozporządzeniem [UP: nr aktu XXX w sprawie rocznych wiążących ograniczeń emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021–2030 na rzecz stabilnej unii energetycznej i w celu wywiązania się ze zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego, oraz zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu]⁹ oraz z rozporządzeniem [UP: nr aktu XXX w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych pochodzących z działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu]¹⁰. Sprawozdania te dotyczą np. wykazów gazów cieplarnianych i wsparcia dla krajów rozwijających się; umożliwiają one Unii i jej państwom członkowskim wykazanie postępów w realizacji zobowiązań wynikających z UNFCCC i porozumienia paryskiego. Przewiduje się także przejrzystość w zakresie wykorzystywania dochodów ze sprzedaży aukcji uprawnień do emisji na podstawie dyrektywy ustanawiającej system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (dyrektywa ETS).

⁹ COM/2016/0482 final - 2016/0231 (COD).

¹⁰ COM/2016/0479 final - 2016/0230 (COD).

W tym rozdziale przewiduje się również niezbędne elementy tych sprawozdań dla wszystkich pięciu wymiarów oraz ustanawia się platformę e-sprawozdawczości, która powinna opierać się na istniejących procedurach, bazach danych i e-narzędziach sprawozdawczości oraz korzystać z tych procedur, baz i narzędzi, takich jak te udostępniane przez Europejską Agencję Środowiska (EEA), Eurostat (ESTAT) i Wspólne Centrum Badawcze (JRC).

W rozdziale piątym proponowanego rozporządzenia określono niezbędne zadania Komisji w zakresie monitorowania i oceny w celu śledzenia postępów państw członkowskich w realizacji celów określonych w planie krajowym. Określono również procedurę formułowania przez Komisję zaleceń dotyczących zwiększenia poziomu ambitności planów krajowych lub wdrożenia planów w dążeniu do osiągnięcia ustalonych już wcześniej celów.

W rozdziale tym przewidziano również zbiorczą ocenę pierwszych planów krajowych, która miałaby wesprzeć pełną realizację celów UE. Przewidziano, że zalecenia Komisji będą oparte na sprawozdaniach okresowych i postanowiono, że Komisja podejmie działania na poziomie UE lub zwróci się o środki do państw członkowskich, jeżeli z oceny postępów wynikać będzie, że cele UE na 2030 r. w zakresie energii i klimatu nie zostaną osiągnięte (tj. poprzez zmniejszenie różnic między potencjalną ambicją a faktycznymi osiągnięciami lub poprzez zniwelowanie tych różnic). Określono również podejście do corocznego sprawozdania Komisji na temat stanu unii energetycznej.

W rozdziale 6 proponowanego rozporządzenia określono wymogi dotyczące krajowych i unijnych systemów wykazów emisji gazów cieplarnianych, polityk, środków oraz prognoz. Utworzenie takich systemów jest wymagane na szczeblu międzynarodowym. Będą one także wsparciem we wdrażaniu planów krajowych w odniesieniu do wymiaru niskoemisyjności.

Rozdział ten zawiera również podstawę prawną dla utworzenia rejestrów unijnych i krajowych w celu rozliczenia ustalonych na szczeblu krajowym wkładów oraz umożliwia wykorzystanie przenoszonych międzynarodowo działań w zakresie łagodzenia klimatu, na podstawie art. 4 ust. 13 i art. 6 porozumienia paryskiego.

Rozdział 7 proponowanego rozporządzenia określa mechanizmy i zasady współpracy i wsparcia między państwami członkowskimi a Unią. Określa on także rolę Europejskiej Agencji Środowiska, która ma w stosownych przypadkach wspierać Komisję w obowiązkach monitorowania i sprawozdawczości wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Rozdział 8 proponowanego rozporządzenia określa przepisy niezbędne do przekazania Komisji określonych uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych w ściśle zdefiniowanych sytuacjach.

W rozdziale 9 proponowanego rozporządzenia ustanowiono Komitet ds. Unii Energetycznej (komitet w zakresie procedury sprawdzającej w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011) oraz określono przepisy dotyczące przeglądu rozporządzenia w 2026 r. oraz uchylecia i zmiany innych aktów prawnych UE w celu zapewnienia spójności, jak również określono środki przejściowe i wejście w życie.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie zarządzania unią energetyczną,

zmieniające dyrektywę 94/22/WE, dyrektywę 98/70/WE, dyrektywę 2009/31/WE, rozporządzenie (WE) nr 663/2009, rozporządzenie (WE) nr 715/2009, dyrektywę 2009/73/WE, dyrektywę Rady 2009/119/WE, dyrektywę 2010/31/UE, dyrektywę 2012/27/UE, dyrektywę 2013/30/UE i dyrektywę Rady (UE) 2015/652 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 525/2013

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 i art. 194 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

[uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹¹,]

[uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹²,]

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niniejsze rozporządzenie określa niezbędne podstawy prawne rzetelnego i przejrzystego zarządzania, zapewniającego osiągnięcie założeń i celów unii energetycznej poprzez komplementarne, spójne i ambitne działania Unii i jej państw członkowskich, przy jednoczesnym poszanowaniu unijnych zasad lepszych uregulowań prawnych.
- (2) Europejska unia energetyczna powinna obejmować pięć najważniejszych wymiarów: bezpieczeństwo energetyczne; wewnętrzny rynek energii; efektywność energetyczna; obniżenie emisyjności; oraz badania naukowe, innowacje i konkurencyjność.
- (3) Celem stabilnej unii energetycznej realizującej ambitną politykę w zakresie klimatu jest zapewnienie unijnym konsumentom – gospodarstwom domowym i przedsiębiorstwom – bezpiecznych, zrównoważonych, konkurencyjnych i niedrogich dostaw energii, co wymaga gruntownej transformacji europejskiego systemu energetycznego. Cel taki można osiągnąć jedynie poprzez skoordynowane działanie, obejmujące akty o charakterze ustawodawczym i nieustawodawczym na poziomie unijnym i krajowym.

¹¹ Dz.U. C z , s. .

¹² Dz.U. C z , s. .

- (4) Wniosek Komisji został opracowany i przyjęty równolegle z szeregiem inicjatyw sektorowych w zakresie polityki energetycznej, zwłaszcza dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, efektywności energetycznej i struktury rynku. Inicjatywy te tworzą pakiet pod hasłami: „efektywność energetyczna przede wszystkim”, „Unia światowym liderem w odnawialnych źródłach energii” oraz „uczciwe traktowanie konsumentów energii”.
- (5) W dniu 24 października 2014 r. Rada Europejska uzgodniła ramy polityki energetyczno-klimatycznej Unii do 2030 r. oparte na czterech najważniejszych celach: co najmniej 40 % redukcji emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce, co najmniej 27 % poprawy w zakresie efektywności energetycznej z myślą o osiągnięciu poziomu 30 %, co najmniej 27 % udziału energii ze źródeł odnawialnych w energii zużywanej w Unii i co najmniej 15 % elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych. Stwierdzono, że cel w zakresie energii ze źródeł odnawialnych jest wiążący na poziomie Unii, a jego realizacja będzie polegać na wkładzie poszczególnych państw członkowskich, które będą wspólnie dążyć do osiągnięcia zbiorczego unijnego poziomu docelowego.
- (6) Wiążący cel osiągnięcia co najmniej 40 % redukcji emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce do 2030 r. (w porównaniu do 1990 r.) został formalnie zatwierdzony podczas posiedzenia Rady ds. Środowiska w dniu 6 marca 2015 r. jako zaplanowany, ustalony na szczepku krajowym wkład UE i jej państw członkowskich do porozumienia paryskiego. Porozumienie paryskie zostało ratyfikowane przez Unię w dniu 5 października 2016 r.¹³ i weszło w życie w dniu 4 listopada 2016 r. Zastępuje ono wcześniejsze podejście w ramach protokołu z Kioto z 1997 r., które będzie obowiązywać jeszcze do 2020 roku. W związku z powyższym należy odpowiednio zaktualizować unijny system monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji i pochłaniania.
- (7) W dniu 24 października 2014 r.¹⁴ Rada Europejska postanowiła również, że należy opracować rzetelny i przejrzysty system zarządzania, bez zbędnych obciążeń administracyjnych, który miałby pomóc Unii w osiągnięciu zakładanych celów polityki energetycznej, przy zapewnieniu państwom członkowskim niezbędnej elastyczności i w pełnym poszanowaniu ich swobody w określaniu własnego koszyka energetycznego. Podkreślono, że taki system zarządzania powinien opierać się na istniejących elementach, takich jak krajowe programy w zakresie klimatu czy krajowe plany dotyczące energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej, jak również powinien uwzględniać potrzebę uproszczenia i połączenia oddzielnych aspektów dotyczących planowania i sprawozdawczości. Uzgodniono również, że należy poprawić pozycję i prawa konsumentów, przejrzystość i przewidywalność dla inwestorów, m.in. dzięki systematycznemu monitorowaniu głównych wskaźników przystępnego cenowo, bezpiecznego, konkurencyjnego, pewnego i zrównoważonego systemu energetycznego, jak również usprawnić koordynację krajowych polityk energetycznych i zacieśnić współpracę regionalną między państwami członkowskimi.
- (8) W strategii Komisji unii energetycznej z dnia 25 lutego 2015 r. stwierdzono potrzebę zintegrowanego zarządzania, dzięki któremu działania związane z energią na poziomie

¹³ Decyzja Rady (UE) 2016/1841 z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 1).

¹⁴ Konkluzje Rady Europejskiej, 23–24 października 2014 r. (EUCO 169/14).

unijnym, regionalnym, krajowym i lokalnym będą łącznie przyczyniać się do realizacji celów unii energetycznej, poszerzając w ten sposób zakres zarządzania – poza ramy klimatyczno-energetyczne do 2030 roku – w odniesieniu do wszystkich pięciu wymiarów unii energetycznej.

- (9) W komunikacie na temat stanu unii energetycznej z dnia 18 listopada 2015 r.¹⁵ Komisja potwierdziła, że zintegrowane plany krajowe w zakresie energii i klimatu, uwzględniające wszystkie pięć wymiarów unii energetycznej, stanowią instrumenty niezbędne do bardziej strategicznego planowania polityki energetycznej i klimatycznej. Zawarte w komunikacie na temat stanu unii energetycznej wytyczne Komisji dla państw członkowskich dotyczące zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu stanowią podstawę dla państw członkowskich do rozpoczęcia opracowywania planów krajowych na lata 2021–2030 i określają główne filary w procesie zarządzania. W komunikacie na temat stanu unii energetycznej zapowiedziano również, że system zarządzania powinien mieć umocowanie prawne.
- (10) W konkluzjach Rady z dnia 26 listopada 2015 r.¹⁶ uznano, że system zarządzania unią energetyczną będzie podstawowym narzędziem efektywnej i skutecznej budowy unii energetycznej oraz realizacji jej celów. Podkreślono, że system zarządzania powinien opierać się na zasadach integracji strategicznego planowania i sprawozdawczości w zakresie realizacji polityki klimatyczno-energetycznej oraz na koordynacji pomiędzy podmiotami odpowiedzialnymi za politykę energetyczno-klimatyczną na poziomie unijnym, regionalnym i krajowym. Podkreślono również, że system zarządzania powinien gwarantować realizację celów dotyczących energii i klimatu na 2030 r. oraz że w jego ramach należy monitorować zbiorcze postępy Unii w realizacji założeń politycznych dla pięciu wymiarów unii energetycznej.
- (11) Parlament Europejski w swojej rezolucji „W kierunku europejskiej unii energetycznej” z dnia 15 grudnia 2015 r.¹⁷ wzywa do tego, aby ramy zarządzania unią energetyczną były ambitne, wiarygodne, przejrzyste, demokratyczne i zakładały pełne zaangażowanie Parlamentu Europejskiego oraz zapewniały osiągnięcie wyznaczonych na rok 2030 celów klimatyczno-energetycznych.
- (12) Głównym celem zarządzania unią energetyczną powinno być zatem umożliwienie osiągnięcia celów unii energetycznej, a w szczególności celów ram polityki energetyczno-klimatycznej do 2030 r. Niniejsze rozporządzenie jest zatem powiązane z sektorowymi przepisami wdrażającymi cele w zakresie energii i klimatu na rok 2030. O ile państwa członkowskie muszą mieć swobodę wyboru co do sposobu działania najlepiej odpowiadającego ich indywidualnym koszykom energetycznym i preferencjom, o tyle swoboda ta powinna pozostawać w zgodzie z dalszą integracją rynku, zwiększoną konkurencją, osiągnięciem celów w zakresie klimatu i energii oraz stopniowym przechodzeniem na gospodarkę niskoemisyjną.
- (13) Przejście na gospodarkę niskoemisyjną wymaga zmian w zachowaniach inwestycyjnych oraz wprowadzenia zachęt we wszystkich obszarach polityki. Osiągnięcie redukcji emisji gazów cieplarnianych wymaga poprawy efektywności i większej innowacyjności w gospodarce europejskiej, a w szczególności powinno również przyczynić się do poprawy jakości powietrza.

¹⁵ Komunikat „Stan unii energetycznej w 2015 r.” z 18.11.2015, COM(2015) 572 final.

¹⁶ Konkluzje Rady z dnia 26 listopada 2015 r. (14632/15).

¹⁷ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2015 r. „W kierunku europejskiej unii energetycznej” (2015/2113(INI)).

- (14) Gazy cieplarniane i zanieczyszczenia powietrza pochodzą w dużej mierze z tych samych źródeł, polityka ograniczenia emisji gazów cieplarnianych może mieć zatem dodatkowe korzyści dla jakości powietrza, które mogą zrekompensować część lub całość krótkoterminowych kosztów zmniejszania emisji gazów cieplarnianych. Jako że dane zbierane na mocy dyrektywy 2001/81/WE¹⁸ stanowią ważny wkład w sporządzanie wykazu gazów cieplarnianych oraz planów krajowych, należy podkreślić znaczenie gromadzenia i przekazywania spójnych danych między dyrektywą 2001/81/WE a wykazem gazów cieplarnianych.
- (15) Doświadczenie zdobyte dzięki wdrażaniu rozporządzenia (UE) nr 525/2013¹⁹ wskazuje na potrzebę synergii i spójności ze sprawozdawczością w ramach innych instrumentów prawnych, w szczególności dyrektywy 2003/87/WE²⁰, rozporządzenia (WE) nr 166/2006²¹, rozporządzenia (WE) nr 517/2014²² oraz rozporządzenia (WE) nr 1099/2008²³. Stosowanie spójnych danych na potrzeby sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych jest istotne dla zapewnienia jakości tej sprawozdawczości.
- (16) Komisja jest silnie zaangażowana w lepsze stanowienie prawa, zarządzanie unią energetyczną powinno zatem prowadzić do znacznego zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich, Komisji i innych instytucji unijnych oraz powinno przyczynić się do zapewnienia spójności i adekwatności polityk i środków na poziomie unijnym i krajowym w zakresie przekształcenia systemu energetycznego zgodnie z celami gospodarki niskoemisyjnej.
- (17) Osiągnięcie celów unii energetycznej powinno nastąpić dzięki połączeniu inicjatyw Unii i spójnych strategii krajowych określonych w zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu. W sektorowych przepisach Unii w dziedzinach energii i klimatu określono wymogi dotyczące planowania, które są przydatnymi narzędziami wprowadzania zmian na poziomie krajowym. Wprowadzenie ich w różnych momentach w czasie doprowadziło jednak do powielania działań i niewystarczającego uwzględnienia synergii i interakcji między różnymi obszarami polityki. Należy zatem w miarę możliwości usprawnić i zintegrować obecne oddzielne systemy planowania, sprawozdawczości i monitorowania w dziedzinach energii i klimatu.
- (18) Zintegrowane plany krajowe w zakresie energii i klimatu powinny obejmować okresy dziesięcioletnie i zawierać przegląd obecnego systemu energetycznego i sytuacji politycznej. Należy w nich określić krajowe cele dla każdego z pięciu głównych

¹⁸ Dyrektywa 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 22).

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

²⁰ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

²¹ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).

²² Rozporządzenie (WE) nr 517/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 195).

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1).

wymiarów unii energetycznej oraz odpowiednie polityki i środki, które mają służyć realizacji tych celów, w oparciu o analizy. W planach krajowych obejmujących pierwszy okres 2021–2030 należy zwrócić szczególną uwagę na obowiązujące do 2030 r. cele dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych, energii ze źródeł odnawialnych, efektywności energetycznej i elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych. Państwa członkowskie powinny dążyć do tego, aby krajowe plany były zgodne z celami zrównoważonego rozwoju i przyczyniały się do ich osiągnięcia.

- (19) Należy stworzyć obowiązkowy wzór planów krajowych, aby zapewnić odpowiedni poziom ich szczegółowości oraz ułatwić ich porównanie i agregowanie, zapewniając jednocześnie państwom członkowskim wystarczającą elastyczność w określaniu szczegółowych założeń planów krajowych odzwierciedlających preferencje i uwarunkowania krajowe.
- (20) Wdrożenie polityk i środków w dziedzinie energii i klimatu ma wpływ na środowisko. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby społeczeństwo miało możliwość wczesnego i skutecznego udziału oraz konsultacji w przygotowaniach zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu, w stosownych przypadkach zgodnie z przepisami dyrektywy 2001/42/WE²⁴ oraz konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ („UNECE”) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r. („konwencja z Aarhus”). Państwa członkowskie powinny również zapewnić udział partnerów społecznych w przygotowaniu zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu.
- (21) Współpraca regionalna jest kluczem do zapewnienia skutecznej realizacji celów unii energetycznej. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedstawienia uwag do planów innych państw członkowskich przed ich sfinalizowaniem, aby uniknąć niespójności i potencjalnych negatywnych skutków dla innych państw członkowskich oraz aby zagwarantować zbiorczą realizację założonych celów. Współpraca regionalna w zakresie opracowywania i finalizacji planów krajowych oraz w późniejszym wdrożeniu planów krajowych powinna mieć zasadnicze znaczenie dla poprawy skuteczności i wydajności środków oraz dla wspierania integracji rynkowej i bezpieczeństwa energetycznego.
- (22) Plany krajowe powinny być stabilne, aby zapewnić przejrzystość i przewidywalność polityk i środków krajowych w celu zagwarantowania pewności inwestorom. Należy jednak przewidzieć aktualizacje planów krajowych jeden raz w każdym okresie dziesięcioletnim, tak aby państwa członkowskie mogły dostosowywać się do istotnych zmian okoliczności. W przypadku planów obejmujących lata 2021–2030 państwa członkowskie powinny mieć możliwość zaktualizowania planów w 2024 r. Cele, założenia i wkłady powinny być modyfikowane tylko w celu odzwierciedlenia większych ambicji, zwłaszcza w odniesieniu do celów w zakresie energii i klimatu na 2030 r. W ramach aktualizacji państwa członkowskie powinny dołożyć starań w celu złagodzenia wszelkich negatywnych oddziaływań na środowisko, które będą wynikać ze zintegrowanej sprawozdawczości.
- (23) Stabilne, długoterminowe strategie niskoemisyjności są kluczowym czynnikiem transformacji gospodarczej, zatrudnienia, wzrostu i osiągnięcia szerszych celów w

²⁴ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30).

zakresie zrównoważonego rozwoju, a także sposobem na sprawiedliwą i efektywną kosztowo realizację długoterminowego celu określonego w porozumieniu paryskim. Ponadto strony porozumienia paryskiego zachęca się do przedstawienia do 2020 r. długoterminowych strategii rozwoju niskoemisyjnego, sięgających połowy bieżącego stulecia.

- (24) Podobnie jak w przypadku planowania, sektorowe przepisy unijne w dziedzinie energii i klimatu określają również wymogi w zakresie sprawozdawczości, które często były użytecznymi narzędziami we wprowadzaniu zmian na poziomie krajowym; wymogi te jednak zostały wprowadzone w różnych momentach w czasie, co doprowadziło do powielania działań i niewystarczającego uwzględnienia synergii i interakcji między różnymi obszarami polityki, takimi jak ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, energia ze źródeł odnawialnych, efektywność energetyczna i integracja rynku. Aby znaleźć odpowiednią równowagę między potrzebą zapewnienia odpowiedniego monitorowania realizacji planów krajowych a potrzebą ograniczenia obciążeń administracyjnych, państwa członkowskie powinny przygotowywać co dwa lata sprawozdania z postępów w realizacji planów oraz na temat innych zmian w systemie energetycznym. Niektóre sprawozdania, w szczególności w odniesieniu do wymogów sprawozdawczych wynikających z Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu („UNFCCC”) oraz z rozporządzeń unijnych, będą nadal konieczne co roku.
- (25) Zintegrowane sprawozdania okresowe państw członkowskich powinny zawierać elementy określone we wzorze planów krajowych. Wzór zintegrowanych sprawozdań okresowych powinien być określony szczegółowo w późniejszym akcie wykonawczym lub w aktach wykonawczych z uwagi na jego specjalistyczny charakter oraz fakt, iż pierwsze sprawozdania okresowe przewidziane są na rok 2021. Sprawozdania okresowe powinny być sporządzane w celu zapewnienia przejrzystości z punktu widzenia Unii, innych państw członkowskich i innych podmiotów działających na rynku, w tym konsumentów. Powinny one być wyczerpujące w odniesieniu do pięciu wymiarów unii energetycznej oraz w pierwszym okresie powinny równocześnie kłaść nacisk na obszary objęte celami ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030.
- (26) Unia i jej państwa członkowskie zobowiązane są na mocy UNFCCC do opracowania, regularnego aktualizowania, publikowania i zgłaszania konferencji stron krajowych danych statystycznych odnoszących się do antropogenicznych emisji wszystkich gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, zgodnie z porównywalną metodologią uzgodnioną przez konferencję stron. Wykaz gazów cieplarnianych odgrywa ważną rolę w śledzeniu postępów wdrażania wymiaru niskoemisyjności oraz w ocenie zgodności z przepisami w dziedzinie klimatu, zwłaszcza z rozporządzeniem [UP: nr aktu XXX w sprawie rocznych wiążących ograniczeń emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021–2030 na rzecz stabilnej unii energetycznej i w celu wywiązania się ze zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego, oraz zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu]²⁵ („rozporządzenie [] [ESR]”) oraz z rozporządzeniem [UP: nr aktu XXX w sprawie włączenia emisji i pochłaniania

²⁵

Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

gazów cieplarnianych pochodzących z działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu] („rozporządzenie [] [LULUCF]”)²⁶.

- (27) Decyzja 1/CP.16 konferencji stron UNFCCC zawiera wymóg ustanowienia rozwiązań krajowych w celu szacowania antropogenicznych emisji wszystkich gazów cieplarnianych według ich źródeł i usuwania przez pochłaniacze. Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwić ustanowienie takich rozwiązań krajowych.
- (28) Doświadczenie zdobyte przy wdrażaniu rozporządzenia (UE) nr 525/2013 dowiodło znaczenia przejrzystości, dokładności, spójności, kompletności i porównywalności informacji. Korzystając z tego doświadczenia, w niniejszym rozporządzeniu należy zapewnić, aby państwa członkowskie informowały o swoich politykach i środkach oraz prognozach, co powinno być głównym elementem sprawozdań okresowych. Informacje zawarte w tych sprawozdaniach powinny mieć zasadnicze znaczenie dla wykazania terminowej realizacji zobowiązań wynikających z rozporządzenia [] [ESR]. Utrzymanie i ciągła poprawa systemów na poziomie Unii i państw członkowskich w połączeniu z bardziej precyzyjnymi wytycznymi w zakresie sprawozdawczości powinny znacząco przyczynić się do ciągłego konsolidowania informacji niezbędnych do śledzenia postępów w realizacji wymiaru niskoemisyjności.
- (29) Niniejsze rozporządzenie powinno zapewniać zgłaszanie przez państwa członkowskie danych dotyczących przystosowania się do zmiany klimatu i udzielania krajom rozwijającym się wsparcia finansowego, technologicznego oraz w zakresie budowania zdolności, co ułatwia realizację unijnych zobowiązań w ramach UNFCCC i porozumienia paryskiego. Ponadto informacje dotyczące krajowych działań przystosowawczych i wsparcia są również istotne w kontekście zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu, zwłaszcza w odniesieniu do przystosowania się do niekorzystnych skutków zmiany klimatu związanych z bezpieczeństwem dostaw energii do Unii, takich jak dostępność wody chłodniczej w elektrowniach oraz dostępność biomasy do celów energetycznych, oraz w odniesieniu do informacji dotyczących wsparcia istotnych dla zewnętrznego wymiaru unii energetycznej.
- (30) W celu ograniczenia obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich i Komisji, Komisja powinna utworzyć platformę sprawozdawczości online, aby ułatwić komunikację i wspierać współpracę. Powinno to zapewnić terminowe składanie sprawozdań oraz poprawić przejrzystość krajowych sprawozdań. Platforma e-sprawozdawczości powinna uzupełniać istniejące procedury, bazy danych i e-narzędzia sprawozdawczości, powinna opierać się na tych procedurach, bazach i narzędziach oraz korzystać z tych procedur, baz i narzędzi, takich jak te udostępniane przez Europejską Agencję Środowiska (EEA), Eurostat (ESTAT) i Wspólne Centrum Badawcze (JRC); powinna również korzystać z doświadczeń nabytych w ramach unijnego systemu ekozarządzania i audytu (EMAS).
- (31) Jeżeli chodzi o dane, które mają być przekazywane Komisji za pośrednictwem krajowych planów i sprawozdań, informacje od państw członkowskich nie powinny

²⁶

Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

powielać danych i statystyk, które zostały już udostępnione przez Eurostat w kontekście rozporządzenia (WE) nr 223/2009 w sprawie statystyki europejskiej²⁷ w takiej samej formie, jak przewidziano w ramach obowiązków w zakresie planowania i sprawozdawczości określonych w niniejszym rozporządzeniu i które są nadal dostępne w Eurostacie z tymi samymi wartościami. Jeżeli jest to możliwe i odpowiednie ze względu na terminy, dane i prognozy zawarte w planach krajowych w zakresie energii i klimatu powinny opierać się na danych Eurostatu i metodyce stosowanej do zgłaszania statystyk europejskich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 223/2009 oraz powinny być spójne z tymi danymi i tą metodyką.

- (32) Komisja powinna dokonać oceny projektów planów krajowych, jak również wdrożenia zgłoszonych planów krajowych w oparciu o sprawozdania okresowe, z myślą o zbiorczym osiągnięciu celów strategii unii energetycznej, w pierwszym okresie w szczególności w odniesieniu do unijnych celów na rok 2030 w zakresie energii i klimatu oraz krajowych wkładów w osiągnięcie tych celów. Ocena taka powinna być przeprowadzana co dwa lata, oraz raz do roku tylko w razie potrzeby, i powinna zostać włączona do sprawozdań Komisji na temat stanu unii energetycznej.
- (33) Lotnictwo ma wpływ na klimat na świecie wskutek uwalniania CO₂ (a także innych emisji, w tym emisji tlenków azotu) oraz mechanizmów, takich jak wspomaganie tworzenia się chmur pierzastych. W świetle szybko rozwijającej się wiedzy naukowej na temat tych skutków, w rozporządzeniu (UE) nr 525/2013 przewidziano już uaktualnioną ocenę skutków lotnictwa dla klimatu na świecie wynikających z emisji gazów innych niż CO₂. Modele stosowane w tym względzie powinny być dostosowywane do postępu naukowego. W oparciu o swoją ocenę tego wpływu Komisja mogłaby rozważyć odpowiednie warianty polityki w celu rozwiązania problemu.
- (34) W celu zapewnienia spójności między krajowymi a unijnymi politykami i celami unii energetycznej, Komisja i państwa członkowskie powinny prowadzić regularny dialog. W stosownych przypadkach Komisja powinna kierować do państw członkowskich zalecenia dotyczące ambitności planów krajowych, późniejszego wdrożenia polityk i środków zgłoszonych w planach krajowych oraz innych krajowych polityk i środków istotnych dla realizacji unii energetycznej. Państwa członkowskie powinny w najwyższym stopniu uwzględniać takie zalecenia oraz omówić ich wdrożenie w kolejnych sprawozdaniach okresowych.
- (35) Gdyby ambitność zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu lub ich aktualizacji okazała się niewystarczająca do osiągnięcia celów unii energetycznej, a zwłaszcza w pierwszym okresie celów na 2030 r. w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej, Komisja powinna wprowadzić środki na poziomie Unii w celu zagwarantowania zbiorowego osiągnięcia tych założeń i celów (uzupełniając w ten sposób mniej ambitne podejście). Gdyby postępy poczynione przez Unię w osiąganiu tych założeń i celów były niewystarczające do ich realizacji, Komisja może, oprócz wydawania zaleceń, wprowadzić środki na poziomie Unii lub zwrócić się do państw członkowskich o dodatkowe środki w celu zapewnienia ich

²⁷

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).

realizacji (przeciwdziałając w ten sposób opóźnieniom w realizacji). W środkach takich należy uwzględnić wcześniejsze ambitne wkłady państw członkowskich w cele na 2030 r. w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej, zadeklarowane w czasie podziału zaangażowania w zbiorową realizację celów. W dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych środki takie mogą również obejmować wkłady finansowe państw członkowskich w finansowanie zarządzanej przez Komisję platformy, która służyłaby projektom dotyczącym energii ze źródeł odnawialnych w całej Unii. W zaleceniach i środkach w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych należy uwzględnić wcześniejsze ambitne wkłady zadeklarowane przez państwa członkowskie w celu zbiorczego osiągnięcia celów Unii na 2030 r. Krajowe cele państw członkowskich w zakresie energii ze źródeł odnawialnych na 2020 r. powinny służyć za punkty odniesienia, jeśli chodzi o udział źródeł odnawialnych począwszy od 2021 r. W dziedzinie efektywności energetycznej celem dodatkowych środków może w szczególności być poprawa efektywności energetycznej produktów, budynków i transportu.

- (36) Unia i państwa członkowskie powinny dążyć do dostarczania najbardziej aktualnych informacji na temat swoich emisji gazów cieplarnianych i ich pochłaniania. Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać przygotowanie takich oszacowań w możliwie najkrótszych ramach czasowych przy użyciu danych statystycznych i innych informacji, takich jak, w stosownych przypadkach, danych z przestrzeni kosmicznej dostarczanych w ramach programu globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa oraz innych systemów satelitarnych.
- (37) Na mocy rozporządzenia [] [ESR] nadal obowiązywać będzie podejście rocznego cyklu zobowiązań przyjęte w decyzji 406/2009/WE²⁸. Wymaga to kompleksowego przeglądu wykazów gazów cieplarnianych w państwach członkowskich w celu umożliwienia oceny zgodności i stosowania w razie potrzeby działań naprawczych. Konieczne jest stworzenie na poziomie Unii procesu przeglądu wykazów gazów cieplarnianych przedkładanych przez państwa członkowskie, aby zapewnić przeprowadzanie oceny zgodności z rozporządzeniem [] [ESR] w sposób wiarygodny, spójny, przejrzysty i terminowy.
- (38) Państwa członkowskie wraz z Komisją powinny zapewnić ścisłą współpracę we wszystkich sprawach dotyczących wdrożenia unii energetycznej oraz niniejszego rozporządzenia, również w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim. Komisja powinna odpowiednio wspierać państwa członkowskie we wdrażaniu niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do opracowania planów krajowych i związanego z tym budowania potencjału.
- (39) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby zintegrowane plany krajowe w zakresie energii i klimatu uwzględniały najnowsze zalecenia dla poszczególnych państw wydawane w ramach europejskiego semestru.

²⁸

Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136).

- (40) Europejska Agencja Środowiska powinna wspierać Komisję, w stosownych przypadkach i zgodnie z jej rocznym programem pracy, w ocenie, monitorowaniu i sprawozdawczości.
- (41) Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w celu wprowadzania zmian w ogólnych ramach zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu (wzór), tworzenia platformy finansowej, do której państwa członkowskie mogą przekazywać swoje wkłady, jeżeli Unia nie utrzyma się na ścieżce postępu do osiągnięcia celów Unii na 2030 r. w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, uwzględnienia zmian we współczynnikach ocieplenia globalnego („GWP”) i wytycznych uzgodnionych na szczecblu międzynarodowym dotyczących wykazów, określenia istotnych wymogów dotyczących unijnego systemu wykazów oraz utworzenia rejestrów zgodnie z art. 33. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te powinny otrzymywać wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji powinni systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych. Należy również wziąć pod uwagę w razie potrzeby decyzje przyjęte w ramach UNFCCC i porozumienia paryskiego.
- (42) Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów art. 15 ust. 3, art. 17 ust. 4, art. 23 ust. 6, art. 31 ust. 3 i 4 oraz art. 32 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.
- (43) Komisja powinna być wspierana przez Komitet ds. Unii Energetycznej w wykonywaniu zadań na mocy niniejszego rozporządzenia polegających na przygotowaniu aktów wykonawczych. Powinien on zastąpić Komitet ds. Zmian Klimatu i inne odpowiednie komitety oraz przejąć ich zadania.
- (44) Komisja powinna dokonać przeglądu wykonania przepisów niniejszego rozporządzenia w 2026 r. i przygotować odpowiednie propozycje zmian, aby zapewnić właściwe wykonanie rozporządzenia i osiągnięcie jego celów. W przeglądzie należy wziąć pod uwagę zmiany okoliczności i w razie potrzeby wykorzystać wyniki globalnego przeglądu porozumienia paryskiego.
- (45) Niniejsze rozporządzenie uwzględnia, zmienia, zastępuje i uchyla niektóre zobowiązania w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania zawarte obecnie w sektorowych przepisach Unii w zakresie energii i klimatu w celu zapewnienia uproszczonego i zintegrowanego podejścia do głównych elementów planowania, sprawozdawczości i monitorowania. Należy zatem odpowiednio zmienić

dyrektywy 94/22/WE²⁹, 98/70/WE³⁰, 2009/31/WE³¹, rozporządzenia (WE) nr 663/2009³², (WE) nr 715/2009³³, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE³⁴, dyrektywę Rady 2009/119/WE³⁵, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE³⁶, 2012/27/UE³⁷, 2013/30/UE³⁸ oraz dyrektywę Rady (UE) 2015/652³⁹.

- (46) W niniejszym rozporządzeniu zawarto również w całości przepisy rozporządzenia (UE) nr 525/2013. W związku z tym rozporządzenie (UE) nr 525/2013 należy uchylić z dniem 1 stycznia 2021 r. Jednakże w celu zapewnienia, aby wykonanie decyzji 406/2009/WE nadal miało miejsce na mocy rozporządzenia (UE) nr 525/2013 oraz aby niektóre aspekty związane z realizacją protokołu z Kioto nadal były objęte przepisami, konieczne jest stosowanie niektórych przepisów po tej dacie.
- (47) W związku z tym, że cele niniejszego rozporządzenia nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez same państwa członkowskie, a z uwagi na rozmiary i skutki proponowanych działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

²⁹ Dyrektywa 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 3).

³⁰ Dyrektywa 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58).

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114).

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 663/2009/WE z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające program wspomagania naprawy gospodarczej poprzez przyznanie pomocy finansowej Wspólnoty na projekty w dziedzinie energetyki (Dz.U. L 200 z 31.7.2009, s. 31).

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 36).

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94).

³⁵ Dyrektywa Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładająca na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz.U. L 265 z 9.10.2009, s. 9).

³⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13).

³⁷ Dyrektywa z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

³⁸ Dyrektywa 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 66).

³⁹ Dyrektywa Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiająca metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz.U. L 107 z 25.4.2015, s. 26).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się mechanizm zarządzania, którego celem jest:

- a) wdrożenie strategii i środków służących realizacji założeń i celów unii energetycznej, a w pierwszym okresie dziesięcioletnim od 2021 r. do 2030 r. – celów UE na 2030 r. dotyczących energii i klimatu;
- b) zapewnienie terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności składania przez Unię i jej państwa członkowskie sprawozdań do Sekretariatu UNFCCC i porozumienia paryskiego.

Mechanizm zarządzania opiera się na zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu obejmujących okresy dziesięcioletnie, począwszy od 2021 r. do 2030 r., na odpowiadających im zintegrowanych krajowych sprawozdaniach okresowych w zakresie energii i klimatu przygotowywanych przez państwa członkowskie oraz na zintegrowanym systemie monitorowania przez Komisję Europejską. Określa on ustrukturyzowaną, iteracyjną procedurę między Komisją a państwami członkowskimi, której celem jest finalizacja planów krajowych i ich wdrażanie, w tym w zakresie współpracy regionalnej, jak również odpowiednie działania Komisji.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących pięciu wymiarów unii energetycznej:

- 1) bezpieczeństwo energetyczne,
- 2) rynek energii,
- 3) efektywność energetyczna,
- 4) obniżenie emisyjności oraz
- 5) badania naukowe, innowacje i konkurencyjność.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w [przekształconej dyrektywie 2009/28/WE zgodnie z wnioskiem COM(2016) 767], dyrektywie 2010/31/UE i dyrektywie 2012/27/UE.

Stosuje się również następujące definicje:

- 1) „istniejące polityki i środki” oznaczają wdrożone i przyjęte polityki i środki;
- 2) „wdrożone polityki i środki” oznaczają polityki i środki, do których w dniu przedłożenia planu krajowego stosuje się co najmniej jedno z poniższych kryteriów: obowiązują przepisy krajowe, zawarto co najmniej jedną dobrowolną umowę, przyznano środki finansowe, zmobilizowano zasoby ludzkie;

- 3) „przyjęte polityki i środki” oznaczają polityki i środki, w odniesieniu do których przyjęto oficjalną decyzję rządu przed datą przedłożenia planu krajowego lub sprawozdania okresowego i istnieje wyraźne zobowiązanie do ich wdrożenia;
- 4) „planowane polityki i środki” oznaczają omawiane możliwości, co do których istnieją realistyczne szanse przyjęcia i wdrożenia po dacie przedłożenia planu krajowego lub sprawozdania okresowego;
- 5) „prognozy” oznaczają przewidywania dotyczące antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze lub zmiany w systemie energetycznym, w tym co najmniej oszacowania ilościowe dla czterech kolejnych lat kończących się cyfrą 0 lub 5, następujących bezpośrednio po roku sprawozdawczym;
- 6) „prognozy bez środków” oznaczają prognozy dotyczące antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł i usuwania przez pochłaniacze z wykluczeniem skutków wszystkich polityk i środków planowanych, przyjętych lub wdrożonych po roku wybranym jako początkowy rok dla danej prognozy;
- 7) „prognozy ze środkami” oznaczają prognozy dotyczące antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł i usuwania przez pochłaniacze z uwzględnieniem skutków przyjętych i wdrożonych polityk i środków w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych lub zmian w systemie energetycznym;
- 8) „prognozy z dodatkowymi środkami” oznaczają prognozy dotyczące antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł i usuwania przez pochłaniacze z uwzględnieniem skutków polityk i środków przyjętych i wdrożonych w celu złagodzenia zmiany klimatu lub realizacji celów energetycznych, jak również polityk i środków planowanych w tym celu, w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych;
- 9) „cele Unii na rok 2030 w zakresie energii i klimatu” oznaczają ogólnounijny wiążący cel wewnętrznej redukcji o co najmniej 40 % emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce w porównaniu z 1990 r., który należy osiągnąć do 2030 r., ogólnounijny wiążący cel osiągnięcia co najmniej 27 % udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii w UE w roku 2030, ogólnounijny cel co najmniej 27 % poprawy efektywności energetycznej na poziomie Unii do 2030 r., który zostanie poddany przeglądowi do 2020 r. z myślą o poziomie 30 % dla UE, oraz cel 15 % elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych na rok 2030 lub dowolne kolejne cele w tym zakresie uzgodnione przez Radę Europejską lub Radę i Parlament na rok 2030;
- 10) „krajowy system wykazów” oznacza system rozwiązań instytucjonalnych, prawnych i proceduralnych ustanowiony w państwie członkowskim w celu szacowania antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według źródeł i usuwania przez pochłaniacze, oraz na potrzeby sprawozdawczości i archiwizowania informacji dotyczących wykazów;
- 11) „wskaźnik” oznacza ilościowy lub jakościowy współczynnik lub zmienną, który lub która przyczynia się do lepszego zrozumienia postępów we wdrażaniu;
- 12) „polityki i środki” oznaczają wszystkie instrumenty służące realizacji celów zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu lub realizacji zobowiązań wynikających z art. 4 ust. 2 lit. a) i b) UNFCCC, łącznie z ewentualnymi zobowiązaniami, których podstawowym celem nie jest ograniczenie ani redukcja emisji gazów cieplarnianych ani zmiana systemu energetycznego;

- 13) „system polityk i środków oraz prognoz” oznacza system rozwiązań instytucjonalnych, prawnych i proceduralnych ustanowiony na potrzeby sprawozdawczości w zakresie polityk i środków oraz prognoz dotyczących antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych oraz systemu energetycznego, między innymi zgodnie z wymogiem zawartym w art. 32 niniejszego rozporządzenia;
- 14) „korekty techniczne” oznaczają dostosowania oszacowań krajowego wykazu emisji gazów cieplarnianych sporządzone w kontekście przeglądu przeprowadzanego na mocy art. 31, gdy przedłożone dane z wykazów są niekompletne lub przygotowane w sposób niezgodny z odpowiednimi zasadami lub wytycznymi międzynarodowymi lub unijnymi, a dostosowanie ma zastąpić pierwotnie przedłożone oszacowania;
- 15) „zapewnianie jakości” oznacza planowy system procedur przeglądu służący zapewnieniu, aby spełnione zostały cele dotyczące jakości danych oraz aby w sprawozdaniach przekazywane były najlepsze możliwe oszacowania i informacje, których celem jest zwiększanie skuteczności programu kontroli jakości i wspomaganie państw członkowskich;
- 16) „kontrola jakości” oznacza system rutynowych działań technicznych służących mierzeniu i kontrolowaniu jakości informacji i oszacowań opracowany w celu zapewnienia integralności, prawidłowości i kompletności danych, wykrywania oraz likwidowania błędów i pominięć, dokumentowania i archiwizowania danych i innych wykorzystywanych materiałów oraz rejestrowania wszystkich działań w zakresie zapewniania jakości;
- 17) „główne wskaźniki” oznaczają wskaźniki postępów w odniesieniu do pięciu wymiarów unii energetycznej, zgodnie z propozycją Komisji;
- 18) „plan EPSTE” oznacza europejski strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych, jak określono w komunikacie Komisji (2015) 6317.

ROZDZIAŁ 2

ZINTEGROWANE PLANY KRAJOWE W ZAKRESIE ENERGII I KLIMATU

Artykuł 3

Zintegrowane plany krajowe w zakresie energii i klimatu

1. Do dnia 1 stycznia 2019 r., a następnie co dziesięć lat, każde państwo członkowskie zgłasza Komisji zintegrowany plan krajowy w zakresie energii i klimatu. Plany te obejmują elementy określone w ust. 2 i w załączniku I. Pierwszy plan obejmuje okres od 2021 r. do 2030 r. Kolejne plany obejmują okres dziesięcioletni następujący bezpośrednio po zakończeniu okresu objętego poprzednim planem.
2. Zintegrowane plany krajowe w zakresie energii i klimatu składają się z następujących głównych części:
 - a) opis procedury stosowanej w celu utworzenia zintegrowanego planu krajowego w zakresie energii i klimatu, składający się ze streszczenia, opisu konsultacji z zainteresowanymi stronami, ich udziału oraz wyników, oraz opisu współpracy regionalnej z innymi państwami członkowskimi w przygotowaniu planu;
 - b) opis krajowych założeń, celów i wkładów dla każdego z pięciu wymiarów unii energetycznej;
 - c) opis polityk i środków przewidzianych na potrzeby realizacji odpowiednich założeń, celów i wkładów przedstawionych w lit. b);
 - d) opis aktualnej sytuacji pięciu wymiarów unii energetycznej, w tym w odniesieniu do systemu energetycznego, emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych oraz prognoz dotyczących założeń, o których mowa w lit. b), wraz z istniejącymi (wdrożonymi i przyjętymi) politykami i środkami;
 - e) ocena wpływu planowanych polityk i środków na realizację założeń, o których mowa w lit. b);
 - f) załącznik sporządzony zgodnie z wymogami i strukturą określonymi w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, określający metody i środki polityczne danego państwa członkowskiego służące osiągnięciu oszczędności energii, zgodnie z art. 7 lit. a) i b) oraz załącznikiem IV do dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej [zmienionej wnioskiem COM(2016) 761].
3. Przygotowując plany krajowe, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie biorą pod uwagę wzajemne powiązania pomiędzy pięcioma wymiarami unii energetycznej oraz w razie potrzeby stosują jednolite dane i założenia w odniesieniu do pięciu wymiarów.
4. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 36 niniejszego rozporządzenia w celu zmiany załącznika I, aby dostosować go do zmian w ramach polityki energetyczno-klimatycznej Unii, zmian na rynku energii oraz nowych wymogów w ramach UNFCCC i porozumienia paryskiego.

Artykuł 4

Krajowe założenia, cele i wkłady dla każdego z pięciu wymiarów unii energetycznej

Państwa członkowskie określają w swoich zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu następujące główne założenia, cele i wkłady, jak określono w części A.2 załącznika I:

- a) w odniesieniu do wymiaru „obniżenia emisyjności”:
 - 1) w odniesieniu do emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych oraz z myślą o wsparciu realizacji ogólnogospodarczego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE:
 - (i) wiążący dla danego państwa członkowskiego krajowy cel w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz roczne krajowe wiążące limity zgodnie z rozporządzeniem [] [ESR];
 - (ii) zobowiązania państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem [] [LULUCF];
 - (iii) w stosownych przypadkach inne krajowe założenia i cele zgodne z istniejącymi długoterminowymi strategiami niskoemisyjności;
 - (iv) w stosownych przypadkach inne założenia i cele, w tym cele sektorowe i cele związane z przystosowaniem się do zmiany klimatu;
 - 2) w odniesieniu do energii ze źródeł odnawialnych:
 - (i) z myślą o osiągnięciu wiążącego dla Unii celu co najmniej 27 % udziału energii ze źródeł odnawialnych w 2030 r., o czym mowa w art. 3 [przekształconej dyrektywy 2009/28/WE zgodnie z wnioskiem COM(2016) 767], wkład w realizację tego celu jako udział energii ze źródeł odnawialnych w danym państwie członkowskim w końcowym zużyciu energii brutto w 2030 r., wraz z liniową trajektorią tego wkładu począwszy od 2021 r.;
 - (ii) trajektorie sektorowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej w latach 2021–2030 w sektorach ciepłowniczo-chłodniczym, elektroenergetycznym oraz transportowym;
 - (iii) trajektorie według technologii energii ze źródeł odnawialnych, które dane państwo członkowskie zamierza wykorzystać do osiągnięcia ogólnych i sektorowych trajektorii w zakresie energii ze źródeł odnawialnych w latach 2021–2030, w tym łączne oczekiwane końcowe zużycie energii brutto według technologii i sektora, wyrażone w Mtoe, łączna planowana moc zainstalowana brutto według technologii i sektora, wyrażona w MW;
- b) w odniesieniu do wymiaru „efektywności energetycznej”:
 - 1) orientacyjny krajowy wkład w zakresie efektywności energetycznej na drodze do realizacji unijnego wiążącego celu poprawy efektywności energetycznej o 30 % w 2030 r., o czym mowa w art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 4 dyrektywy 2012/27/UE [zmienionej wnioskiem COM(2016) 761], w oparciu o zużycie energii pierwotnej lub końcowej, oszczędności energii pierwotnej lub końcowej, bądź też energochłonność;

Państwa członkowskie wyrażają swój wkład w formie bezwzględnego poziomu zużycia energii pierwotnej i zużycia energii końcowej w latach 2020 i 2030, wraz z trajektorią liniową tego wkładu począwszy od 2021 r. Wyjaśniają one podstawową metodologię oraz stosowane współczynniki przeliczeniowe;

- 2) łączna wartość oszczędności energii, które mają zostać osiągnięte w latach 2021–2030 zgodnie z art. 7 dotyczącym zobowiązania do oszczędności energii w dyrektywie 2012/27/UE [zmienionej wnioskiem COM(2016) 761];
- 3) cele w zakresie długoterminowej renowacji krajowych zasobów budynków mieszkaniowych i użytkowych (zarówno publicznych, jak i prywatnych);
- 4) całkowita powierzchnia budynków do renowacji lub równoważne roczne oszczędności energii, które mają zostać osiągnięte w latach 2020–2030 zgodnie z art. 5 dyrektywy 2012/27/UE dotyczącym renowacji budynków instytucji rządowych;
- 5) inne krajowe cele w zakresie efektywności energetycznej, w tym długoterminowe cele lub strategie oraz cele sektorowe w obszarach takich jak transport i sektor ciepłowniczo-chłodniczy;

c) w odniesieniu do wymiaru „bezpieczeństwa energetycznego”:

- 1) krajowe cele w zakresie większej dywersyfikacji źródeł energii i dostaw z państw trzecich;
- 2) krajowe cele dotyczące zmniejszenia uzależnienia od importu energii z państw trzecich;
- 3) krajowe cele dotyczące gotowości do radzenia sobie z ograniczeniami lub przerwami w dostawach z danego źródła energii, z zachowaniem zgodności z planami, które mają być określone zgodnie z rozporządzeniem [zaproponowanym w dokumencie COM(2016) 52 dotyczącym środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylającym rozporządzenie (UE) nr 994/2010], a także zgodnie z rozporządzeniem [zaproponowanym w dokumencie COM(2016) 862 w sprawie gotowości na wypadek zagrożeń w sektorze energii elektrycznej i uchylającym dyrektywę 2005/89/WE], wraz z ramami czasowymi, w których cele te mają zostać zrealizowane;
- 4) krajowe cele dotyczące wykorzystania rodzimych źródeł energii (zwłaszcza odnawialnych źródeł energii);

d) w odniesieniu do wymiaru „wewnętrznego rynku energii”:

- 1) poziom wzajemnych połączeń elektroenergetycznych, które dane państwo członkowskie planuje osiągnąć w 2030 r. z uwzględnieniem celu dla elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych na rok 2030 wynoszącego co najmniej 15 %; Państwa członkowskie wyjaśniają zastosowaną metodologię podstawową;
- 2) kluczowe cele krajowe w zakresie infrastruktury przesyłu energii elektrycznej i gazu, które są niezbędne do realizacji założeń i celów w ramach każdego z pięciu wymiarów strategii unii energetycznej;
- 3) krajowe cele dotyczące innych aspektów wewnętrznego rynku energii, takie jak integracja i łączenie rynków, wraz z ramami czasowymi realizacji celów;

- 4) krajowe cele w odniesieniu do zapewnienia odpowiedniości systemu elektroenergetycznego, jak również elastyczności systemu energetycznego w odniesieniu do produkcji energii ze źródeł odnawialnych, wraz z ramami czasowymi realizacji celów;
- e) w odniesieniu do wymiaru „badań naukowych, innowacji i konkurencyjności”:
 - 1) krajowe założenia i cele w zakresie finansowania w odniesieniu do publicznych i prywatnych badań naukowych i innowacji odnoszących się do unii energetycznej; w stosownych przypadkach wraz z ramami czasowymi realizacji celów. Takie założenia i cele powinny być spójne z tymi określonymi w strategii unii energetycznej i w planie EPSTE;
 - 2) cele krajowe na 2050 r. w zakresie wdrażania technologii niskoemisyjnych;
 - 3) cele krajowe w zakresie konkurencyjności.

Artykuł 5

Procedura określania wkładu państw członkowskich w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych

1. Przy określaniu swojego wkładu w udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w 2030 r. oraz w ostatnim roku okresu objętego kolejnymi planami krajowymi, zgodnie z art. 4 lit. a) pkt 2 ppkt (i), państwa członkowskie biorą pod uwagę:

- a) środki przewidziane w [przekształconej dyrektywie 2009/28/WE zgodnie z wnioskiem COM(2016) 767];
- b) środki przyjęte na potrzeby osiągnięcia celu efektywności energetycznej, przyjęte na podstawie dyrektywy 2012/27/UE;
- c) inne środki wspierania energii ze źródeł odnawialnych w państwach członkowskich i na poziomie Unii; oraz
- d) okoliczności mające wpływ na wdrożenie energii ze źródeł odnawialnych, takie jak:
 - (i) sprawiedliwy rozkład wdrożenia w całej Unii Europejskiej;
 - (ii) potencjał gospodarczy;
 - (iii) ograniczenia geograficzne i naturalne, również w obszarach i regionach niepołączonych; oraz
 - (iv) poziom połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi.

2. Państwa członkowskie zapewniają wspólnie, aby suma ich wkładów stanowiła co najmniej 27 % energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto do 2030 r. na poziomie Unii.

Artykuł 6

Procedura określania wkładu państw członkowskich w dziedzinie efektywności energetycznej

1. Przy określaniu swojego orientacyjnego wkładu krajowego w efektywność energetyczną na 2030 r. i na ostatni rok okresu objętego kolejnymi planami krajowymi zgodnie z art. 4 lit. b) ppkt (i), państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) zużycie energii w Unii w 2020 r. nie było większe niż 1 483 Mtoe energii pierwotnej i nie większe niż 1 086 Mtoe energii końcowej, zużycie energii w Unii w 2030 r. nie było większe niż 1 321 Mtoe energii pierwotnej i nie większe niż 987 Mtoe energii końcowej dla pierwszego okresu dziesięcioletniego;
- b) osiągnięty został wiążący dla Unii cel na 2030 r., o którym mowa w art. 1 i 3 dyrektywy 2012/27/UE [zmienionej wnioskiem COM(2016) 761].

Dodatkowo państwa członkowskie uwzględniają:

- a) środki przewidziane w dyrektywie 2012/27/UE;
- b) inne środki wspierania efektywności energetycznej w państwach członkowskich i na poziomie Unii.

2. Przy określaniu swojego wkładu, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą uwzględnić uwarunkowania wpływające na zużycie energii pierwotnej i końcowej, takie jak:

- a) dodatkowy potencjał w zakresie oszczędności energii w sposób opłacalny;
- b) zmiany i prognozy produktu krajowego brutto;
- c) zmiany w zakresie importu i eksportu energii;
- d) rozwój wszystkich odnawialnych źródeł energii, energii jądrowej, wychwytywania i składowania dwutlenku węgla; oraz
- e) wczesne działania.

Artykuł 7

Krajowe polityki i środki dla każdego z pięciu wymiarów unii energetycznej

W swoim zintegrowanym planie krajowym w zakresie energii i klimatu państwa członkowskie opisują, zgodnie z załącznikiem I, najważniejsze istniejące (wdrożone i przyjęte) oraz planowane polityki i środki służące osiągnięciu w szczególności celów określonych w planie krajowym, w tym środki mające na celu zapewnienie współpracy regionalnej i odpowiedniego finansowania na poziomie krajowym i regionalnym.

Artykuł 8

Podstawa analityczna zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu

1. Państwa członkowskie określają, zgodnie ze strukturą i formatem określonymi w załączniku I, aktualną sytuację dla każdego z pięciu wymiarów unii energetycznej, w tym systemu energetycznego i emisji gazów cieplarnianych i ich pochłaniania, w momencie przedłożenia planu krajowego lub na podstawie najbardziej aktualnych dostępnych informacji. Państwa członkowskie przedstawiają również i opisują prognozy dla każdego z pięciu wymiarów unii energetycznej na pierwszy okres dziesięcioletni, co najmniej do 2040 r. (w tym na rok 2030), jakich można oczekiwać w związku z istniejącymi (wdrożonymi i przyjętymi) politykami i środkami.

2. Państwa członkowskie przedstawiają w swoim zintegrowanym planie krajowym w zakresie energii i klimatu swoją ocenę, na poziomie krajowym i w stosownych przypadkach na poziomie regionalnym, dotyczącą:

- a) wpływu na rozwój systemu energetycznego i emisji gazów cieplarnianych i ich pochłaniania w pierwszym okresie dziesięcioletnim, co najmniej do 2040 r., (w tym dla roku 2030) w ramach planowanych polityk i środków, wraz z porównaniem z

prognozami opartymi na istniejących (wdrożonych i przyjętych) politykach i środkach, o których mowa w ust. 1;

- b) wpływu makroekonomicznego, środowiskowego, związanego z umiejętnościami oraz społecznego planowanych polityk i środków, o których mowa w art. 7 oraz szczegółowo określonych w załączniku I, w pierwszym okresie dziesięcioletnim co najmniej do roku 2030, wraz z porównaniem z prognozami opartymi na istniejących (wdrożonych i przyjętych) politykach i środkach, o których mowa w ust. 1;
- c) interakcji między obecnymi (wdrożonymi i przyjętymi) a planowanymi politykami i środkami w ramach jednego wymiaru polityki oraz między istniejącymi (wdrożonymi i przyjętymi) a planowanymi politykami i środkami z różnych wymiarów dla pierwszego okresu dziesięcioletniego co najmniej do roku 2030. Prognozy dotyczące bezpieczeństwa dostaw, infrastruktury i integracji rynku muszą być powiązane z solidnymi scenariuszami efektywności energetycznej.

Artykuł 9

Projekty zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu

1. Do dnia 1 stycznia 2018 r., a następnie co dziesięć lat, państwa członkowskie przygotowują oraz przedkładają Komisji projekt zintegrowanego planu krajowego w zakresie energii i klimatu, o którym mowa w art. 3 ust. 1.
2. Komisja może wydawać państwom członkowskim zalecenia w sprawie projektów planów zgodnie z art. 28. W zaleceniach tych określa się w szczególności:
 - a) ambitność założeń, celów i wkładów zmierzających do zbiorczego osiągnięcia celów unii energetycznej, a zwłaszcza celów Unii na rok 2030 w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej;
 - b) polityki i środki odnoszące się do celów na poziomie państw członkowskich i Unii oraz inne polityki i środki o potencjalnym znaczeniu transgranicznym;
 - c) interakcje pomiędzy istniejącymi (wdrożonymi i przyjętymi) a planowanymi politykami i środkami oraz spójność tych polityk i środków uwzględnionych w zintegrowanym planie krajowym w zakresie energii i klimatu, w ramach jednego wymiaru i wielu wymiarów unii energetycznej.
3. Przy finalizacji swoich zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu państwa członkowskie uwzględniają w najwyższym stopniu wszystkie zalecenia Komisji.

Artykuł 10

Konsultacje społeczne

Bez uszczerbku dla wszelkich innych wymogów prawa Unii państwa członkowskie zapewniają, aby opinia publiczna miała możliwość wczesnego i skutecznego udziału w przygotowaniu projektów planów, o których mowa w art. 9 niniejszego rozporządzenia, oraz dołączają podsumowanie opinii społeczeństwa do przedkładanych Komisji projektów zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu. W zakresie, w jakim zastosowanie mają przepisy dyrektywy 2001/42/WE, konsultacje przeprowadzane zgodnie z tą dyrektywą uznaje się za dopełnienie obowiązku konsultacji społecznych wynikającego z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Współpraca regionalna

1. Państwa członkowskie współpracują ze sobą na poziomie regionalnym, aby skutecznie osiągać cele, założenia i wkłady określone w ich zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu.
2. Państwa członkowskie, na długo przed przedłożeniem Komisji projektu zintegrowanego planu krajowego w zakresie energii i klimatu zgodnie z art. 9 ust. 1, określają możliwości współpracy regionalnej i zasięgają opinii sąsiadujących państw członkowskich oraz innych państw członkowskich, które wyraziły zainteresowanie. Państwa członkowskie określają w swoich projektach zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu wyniki takich konsultacji regionalnych, w tym, w stosownych przypadkach, w jaki sposób uwzględnione zostały zgłoszone uwagi.
3. Komisja ułatwia współpracę i konsultacje między państwami członkowskimi w zakresie projektów planów przedkładanych jej zgodnie z art. 9 w celu ich finalizacji.
4. Państwa członkowskie uwzględniają komentarze otrzymane od państw członkowskich zgodnie z ust. 2 i 3 w swoich ostatecznych zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu oraz wyjaśniają sposób uwzględnienia tych komentarzy.
5. Do celów określonych w ust. 1 państwa członkowskie kontynuują współpracę na poziomie regionalnym przy wdrażaniu polityk i środków zawartych w ich planach.

Artykuł 12

Ocena zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu

Komisja dokonuje oceny zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu oraz ich aktualizacji zgłaszanych zgodnie z art. 3 i 13. Komisja ocenia w szczególności, czy:

- a) cele, założenia i wkłady są wystarczające do zbiorczego osiągnięcia celów unii energetycznej, a w pierwszym okresie dziesięcioletnim w szczególności celów unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 zgodnie z art. 25;
- b) plany są zgodne z wymogami określonymi w art. 3–11 oraz w zaleceniach Komisji wydanych zgodnie z art. 28.

Artykuł 13

Aktualizacja zintegrowanego planu krajowego w zakresie energii i klimatu

1. Do dnia 1 stycznia 2023 r., a następnie co 10 lat, państwa członkowskie przedkładają Komisji projekt aktualizacji ostatnio zgłoszonego zintegrowanego planu krajowego w zakresie energii i klimatu, o którym mowa w art. 3, lub przekazują Komisji potwierdzenie, że wcześniejszy plan pozostaje aktualny.
2. Do dnia 1 stycznia 2024 r., a następnie co 10 lat, państwa członkowskie zgłaszają Komisji aktualizację ostatnio zgłoszonego zintegrowanego planu krajowego w zakresie energii i klimatu, o którym mowa w art. 3, chyba że potwierdziły, że wcześniejszy plan pozostaje aktualny zgodnie z ust. 1.
3. Państwa członkowskie zmieniają cele, założenia i wkłady określone w aktualizacji, o której mowa w ust. 2, wyłącznie aby odzwierciedlić większą ambicję w porównaniu z wartościami określonymi w ostatnio zgłoszonym zintegrowanym planie krajowym w zakresie energii i klimatu.

4. Państwa członkowskie dokładają starań, aby w zaktualizowanym planie złagodzić wszystkie niekorzystne skutki środowiskowe, które wyszły na jaw w ramach zintegrowanej sprawozdawczości zgodnie z art. 15–22.
5. Przy przygotowywaniu aktualizacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie uwzględniają najnowsze zalecenia dla poszczególnych państw wydawane w ramach europejskiego semestru.
6. Do przygotowania i oceny zaktualizowanych zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu stosuje się procedury określone w art. 9 ust. 2 i art. 11.

ROZDZIAŁ 3

DŁUGOTERMINOWE STRATEGIE NISKOEMISYJNOŚCI

Artykuł 14

Długoterminowe strategie niskoemisyjności

1. Państwa członkowskie opracowują i przekazują Komisji do dnia 1 stycznia 2020 r., a następnie co 10 lat, długoterminowe strategie niskoemisyjności w perspektywie 50 lat, aby przyczynić się do:
 - a) wypełnienia zobowiązań Unii i państw członkowskich w ramach UNFCCC i porozumienia paryskiego w celu zmniejszenia antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych lub poprawy usuwania ich przez pochłaniacze;
 - b) realizacji celu polegającego na utrzymaniu wzrostu średniej temperatury na świecie do wartości znacznie niższej niż 2 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej i kontynuacji wysiłków w celu ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej;
 - c) osiągnięcia długoterminowej redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz poprawy usuwania przez pochłaniacze we wszystkich sektorach zgodnie z celem Unii, jakim jest kosztowo efektywne zmniejszenie emisji do 2050 r. o 80–95 % w porównaniu z poziomem w 1990 r., w kontekście sugerowanych przez IPCC niezbędnych redukcji ze strony krajów rozwiniętych jako grupy.
2. Długoterminowe strategie niskoemisyjności obejmują:
 - a) łączną redukcję emisji gazów cieplarnianych i poprawę usuwania przez pochłaniacze;
 - b) redukcję emisji i poprawę pochłaniania w poszczególnych sektorach, w tym w sektorach energii elektrycznej, przemysłu, transportu, sektorze budynków (mieszkalnych i usługowych), rolnictwa i użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF);
 - c) oczekiwane postępy w przechodzeniu na gospodarkę o niskich poziomach emisji gazów cieplarnianych, w tym intensywność emisji gazów cieplarnianych, intensywność emisji CO₂ w przeliczeniu na produkt krajowy brutto oraz strategie badań, rozwoju i innowacji w tej dziedzinie;
 - d) powiązania z innymi krajowymi planami długoterminowymi.
3. Długoterminowe strategie niskoemisyjności oraz zintegrowane plany krajowe w zakresie energii i klimatu, o których mowa w art. 3, powinny być ze sobą spójne.
4. Państwa członkowskie niezwłocznie podają do wiadomości publicznej swoje długoterminowe strategie niskoemisyjności oraz wszelkie ich aktualizacje.

ROZDZIAŁ 4

SPRAWOZDAWCZOŚĆ

SEKCJA 1

SPRAWOZDANIA OKRESOWE CO DWA LATA I ICH KONSEKWENCJE

Artykuł 15

Zintegrowane krajowe sprawozdania okresowe w zakresie energii i klimatu

1. Nie naruszając przepisów art. 23, do dnia 15 marca 2021 r., a następnie co dwa lata, każde państwo członkowskie składa Komisji sprawozdanie w sprawie stanu wdrażania zintegrowanego planu krajowego w zakresie energii i klimatu w formie zintegrowanych krajowych sprawozdań okresowych w zakresie energii i klimatu obejmujących wszystkie pięć najważniejszych wymiarów unii energetycznej.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje następujące elementy:

- a) informacje na temat postępów na drodze do osiągnięcia celów, założeń i wkładów określonych w zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu oraz w realizacji polityk i środków niezbędnych do ich osiągnięcia;
- b) informacje, o których mowa w art. 18–22, oraz w stosownych przypadkach aktualizacje polityk i środków zgodnie z tymi artykułami;
- c) polityki i środki oraz prognozy w zakresie antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze zgodnie z art. 16;
- d) informacje na temat krajowych planów i strategii w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu zgodnie z art. 17 ust. 1;
- e) kopie dwuletnich sprawozdań oraz, w odpowiednich latach, krajowych komunikatów przekazywanych do Sekretariatu UNFCCC;
- f) odpowiednie oszacowania na temat poprawy jakości powietrza i redukcji emisji substancji zanieczyszczających powietrze oraz inne korzyści wynikające z konkretnych środków w zakresie efektywności energetycznej;
- g) sprawozdania roczne, o których mowa w art. 17 ust. 2 i art. 23.

Unia i państwa członkowskie przedkładają Sekretariatowi UNFCCC sprawozdania dwuletnie zgodnie z decyzją 2/CP.17 Konferencji Stron UNFCCC, a także komunikaty krajowe zgodnie z art. 12 UNFCCC.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia struktury, formatu, szczegółów technicznych i procedury w odniesieniu do informacji, o których mowa w ust. 1 i 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 3.

4. Częstotliwość i zakres informacji i aktualizacji, o których mowa w ust. 2 lit. b), musi być zbilansowana z koniecznością zapewnienia wystarczającej pewności dla inwestorów.

5. W przypadku gdy Komisja wydała zalecenia zgodnie z art. 27 ust. 2 lub 3, dane państwo członkowskie włącza do swojego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, informacje na temat polityk i środków przyjętych, lub które mają zostać przyjęte i wdrożone, w celu

uwzględnienia tych zaleceń. Informacje takie obejmują szczegółowy harmonogram wdrożenia.

Artykuł 16

Zintegrowane sprawozdania w zakresie polityk i środków oraz prognoz w dziedzinie gazów cieplarnianych

1. Do dnia 15 marca 2021 r., a następnie co dwa lata, państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące:
 - a) krajowych polityk i środków określonych w załączniku IV, oraz
 - b) krajowych prognoz antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, zorganizowanych według gazu lub grup gazów (wodorofluorowęglowodory i perfluorowęglowodory) wymienionych w części 2 załącznika III. W krajowych prognozach uwzględnia się wszelkie polityki i środki przyjęte na poziomie Unii i uwzględnia się informacje określone w załączniku V.
2. Państwa członkowskie zgłaszają najbardziej aktualne dostępne prognozy. W przypadku gdy państwo członkowskie nie przekaże kompletnych oszacowań prognoz do dnia 15 marca co dwa lata, a Komisja ustali, że luki w oszacowaniach stwierdzone w ramach jej procedur zapewniania jakości i kontroli jakości nie mogą być przez to państwo członkowskie uzupełnione, Komisja może, w porozumieniu z zainteresowanym państwem członkowskim, przygotować oszacowania wymagane do zestawienia prognoz unijnych.
3. Państwo członkowskie informuje Komisję o wszelkich istotnych zmianach w zakresie informacji zgłoszonych zgodnie z ust. 1 podczas pierwszego roku okresu sprawozdawczego do dnia 15 marca roku następującego po poprzednim sprawozdaniu.
4. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej, w formie elektronicznej, swoje krajowe prognozy zgodnie z ust. 1 oraz wszelkie stosowne oceny kosztów i skutków krajowych polityk i środków służących realizacji unijnych polityk odnoszących się do ograniczania emisji gazów cieplarnianych, wraz z wszelkimi istotnymi pomocniczymi sprawozdaniami technicznymi. Prognozy i oceny te powinny obejmować opisy zastosowanych modeli i rodzajów podejścia metodologicznego, definicje oraz założenia stanowiące ich podstawę.

Artykuł 17

Zintegrowane sprawozdania dotyczące krajowych działań w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, wsparcia finansowego i technicznego udzielanego krajom rozwijającym się oraz dochodów ze sprzedaży na aukcji

1. Do dnia 15 marca 2021 r., a następnie co dwa lata, państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat swoich krajowych planów i strategii przystosowania się do zmiany klimatu, przedstawiając wdrożone lub planowane działania, których celem jest ułatwienie przystosowania się do zmiany klimatu, w tym informacje określone w załączniku VI część 1.
2. Do dnia 15 marca 2021 r., a następnie co roku (rok X), państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące:
 - a) wsparcia dla krajów rozwijających się, w tym informacje określone w załączniku VI część 2;

- b) wykorzystania dochodów uzyskanych przez państwo członkowskie w wyniku sprzedaży uprawnień na aukcji zgodnie z art. 10 ust. 1 i art. 3d ust. 1 lub 2 dyrektywy 2003/87/WE, wraz z informacjami określonymi w załączniku VI część 3.
3. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej sprawozdania przedłożone Komisji zgodnie z niniejszym artykułem.
4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia struktury, formatu i procedury zgłaszania informacji przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 37 ust. 3.

Artykuł 18

Zintegrowane sprawozdania dotyczące energii ze źródeł odnawialnych

Państwa członkowskie uwzględniają w zintegrowanych krajowych sprawozdaniach okresowych w zakresie energii i klimatu informacje dotyczące:

- a) realizacji następujących trajektorii i celów:
- 1) krajowe trajektorie całościowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej brutto w latach 2021–2030;
 - 2) krajowe trajektorie sektorowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej w latach 2021–2030 w sektorach elektroenergetycznym, ciepłowniczo-chłodniczym, elektroenergetycznym oraz transportowym;
 - 3) trajektorie według technologii energii ze źródeł odnawialnych, która ma być wykorzystana do osiągnięcia ogólnych i sektorowych trajektorii w zakresie energii ze źródeł odnawialnych w latach 2021–2030, w tym łączne oczekiwane końcowe zużycie energii brutto według technologii i sektora, wyrażone w Mtoe, oraz łączna planowana moc zainstalowana brutto według technologii i sektora, wyrażona w MW;
 - 4) trajektorie dla popytu na bioenergię z podziałem na sektor ciepłowniczy, elektroenergetyczny i transportowy oraz dla podaży biomasy z podziałem na surowce, produkcję krajową w stosunku do importu. W przypadku biomasy leśnej – ocena jej źródła i wpływ na pochłanianie węgla przez sektor LULUCF;
 - 5) w stosownych przypadkach inne krajowe trajektorie i założenia, w tym trajektorie i założenia długoterminowe i sektorowe (takie jak udział biopaliw, udział zaawansowanych biopaliw, udział biopaliw wyprodukowanych z głównych upraw na gruntach rolnych, udział energii elektrycznej produkowanej z biomasy bez wykorzystania ciepła, udział energii ze źródeł odnawialnych w systemach lokalnego ogrzewania, wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych w budynkach, energia ze źródeł odnawialnych wytwarzana przez miasta, wspólnoty energetyczne i osoby wytwarzające energię na własny użytek);
- b) realizacji następujących polityk i środków:
- 1) wdrożone, przyjęte i planowane polityki i środki w celu osiągnięcia krajowego wkładu w osiągnięcie wiążącego na poziomie Unii celu na 2030 r. w zakresie energii ze źródeł odnawialnych zgodnie z art. 4 lit. a) pkt 2 ppkt (i), w tym środki specyficzne dla sektora i technologii, wraz ze szczegółowym

przeładowaniem wdrożenia środków określonych w art. 23, 24 i 25 [przekształconej dyrektywy 2009/28/WE zgodnie z wnioskiem COM(2016) 767];

- 2) specjalne środki w zakresie współpracy regionalnej;
- 3) bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE, specjalne środki w zakresie wsparcia finansowego, w tym wsparcia Unii i wykorzystania funduszy Unii, na propagowanie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w sektorach elektroenergetycznym, ciepłowniczo-chłodniczym oraz transportowym;
- 4) specjalne środki służące spełnieniu wymogów określonych w art. 15, 16, 17, 18, 21 i 22 [przekształconej dyrektywy 2009/28/WE zgodnie z wnioskiem COM(2016) 767];
- 5) środki promocji wykorzystania energii z biomasy, zwłaszcza wykorzystania nowych rodzajów biomasy, uwzględniające dostępność biomasy (zarówno potencjał krajowy, jak i import z państw trzecich) i inne zastosowania biomasy (sektor rolnictwa i leśnictwa), a także środki na rzecz zrównoważonej produkcji i wykorzystania biomasy;
- 6) dodatkowe informacje określone w załączniku VII część 1.

Artykuł 19

Zintegrowane sprawozdania dotyczące efektywności energetycznej

Państwa członkowskie uwzględniają w zintegrowanych krajowych sprawozdaniach okresowych w zakresie energii i klimatu informacje dotyczące:

- a) realizacji następujących krajowych trajektorii, założeń i celów:
 - 1) trajektoria zużycia energii pierwotnej i końcowej w latach 2020–2030 jako krajowy wkład w oszczędność energii w celu osiągnięcia celu na poziomie Unii na 2030 r., wraz z podstawową metodologią;
 - 2) cele w zakresie długoterminowej renowacji krajowych zasobów budynków mieszkaniowych i użytkowych, zarówno publicznych, jak i prywatnych;
 - 3) w stosownych przypadkach aktualizacja innych krajowych celów określonych w planie krajowym;
- b) realizacji następujących polityk i środków:
 - 1) wdrożone, przyjęte i planowane polityki, środki oraz programy na rzecz realizacji orientacyjnego krajowego wkładu w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r., a także inne założenia przedstawione w art. 6, z uwzględnieniem planowanych środków i instrumentów (również finansowych) mających na celu wspieranie charakterystyki energetycznej budynków, środków w zakresie wykorzystania potencjału efektywności energetycznej infrastruktury gazowej i elektroenergetycznej oraz innych środków wspierania efektywności energetycznej;
 - 2) w stosownych przypadkach instrumenty rynkowe stanowiące zachętę do zwiększania efektywności energetycznej, w tym między innymi podatki, opłaty i dopłaty w odniesieniu do energii;
 - 3) krajowy system zobowiązujący do efektywności energetycznej i środki alternatywne na podstawie art. 7 dyrektywy 2012/27/UE [zmienionej]

wnioskiem COM(2016) 761], zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;

- 4) długoterminowa strategia na rzecz renowacji krajowych zasobów budynków mieszkaniowych i użytkowych, zarówno publicznych, jak i prywatnych, w tym polityki i środki mające stymulować racjonalne pod względem kosztów gruntowne renowacje i stopniowe gruntowne renowacje;
 - 5) polityki i środki mające propagować usługi energetyczne w sektorze publicznym oraz środki mające na celu usunięcie barier prawnych i pozaprawnych, które utrudniają upowszechnienie się umów o poprawę efektywności energetycznej i innych modeli usług z zakresu efektywności energetycznej;
 - 6) współpraca regionalna w obszarze efektywności energetycznej, w stosownych przypadkach;
 - 7) bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE, środki finansowania, w tym wsparcie Unii i wykorzystanie funduszy UE, w obszarze efektywności energetycznej na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach;
- c) dodatkowych informacji określonych w załączniku VII część 2.

Artykuł 20

Zintegrowane sprawozdania dotyczące bezpieczeństwa energetycznego

Państwa członkowskie uwzględniają w zintegrowanych krajowych sprawozdaniach okresowych w zakresie energii i klimatu informacje dotyczące realizacji:

- a) krajowych celów w zakresie dywersyfikacji źródeł energii i krajów dostaw, magazynowania i regulacji zapotrzebowania;
- b) krajowych celów dotyczących zmniejszenia uzależnienia od importu energii z państw trzecich;
- c) krajowych celów dotyczących rozwoju zdolności do radzenia sobie z ograniczeniami lub przerwami w dostawach z danego źródła energii, z uwzględnieniem gazu i energii elektrycznej;
- d) krajowych celów dotyczących wykorzystania rodzimych źródeł energii, zwłaszcza odnawialnych źródeł energii;
- e) wdrożonych, przyjętych i planowanych polityk i środków służących realizacji założeń, o których mowa w lit. a)–c);
- f) współpracy regionalnej w realizacji założeń i polityk, o których mowa w lit. a)–d);
- g) bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE, środków finansowania, w tym wsparcia Unii i wykorzystania funduszy UE w tym obszarze na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach.

Artykuł 21

Zintegrowane sprawozdania dotyczące wewnętrznego rynku energii

1. Państwa członkowskie uwzględniają w zintegrowanych krajowych sprawozdaniach okresowych w zakresie energii i klimatu informacje dotyczące realizacji następujących założeń i środków:

- a) poziom wzajemnych połączeń elektroenergetycznych, który dane państwo członkowskie planuje osiągnąć w 2030 r. w odniesieniu do celu 15 % elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych;
- 1) kluczowe cele krajowe w zakresie infrastruktury przesyłu energii elektrycznej i gazu, które są niezbędne do realizacji założeń i celów w ramach każdego z pięciu najważniejszych wymiarów unii energetycznej;
 - 2) w stosownych przypadkach główne przewidziane projekty infrastrukturalne inne niż projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania;
 - 3) krajowe cele dotyczące innych aspektów wewnętrznego rynku energii, takie jak integracja i łączenie rynków, w stosownych przypadkach;
 - 4) krajowe cele w odniesieniu do ubóstwa energetycznego, w tym liczba gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym;
 - 5) krajowe cele w odniesieniu do zapewnienia odpowiedniości systemu elektroenergetycznego, w stosownych przypadkach;
 - 6) wdrożone, przyjęte i planowane polityki i środki służące realizacji założeń, o których mowa w pkt 1–5;
 - 7) współpraca regionalna w realizacji założeń i polityk, o których mowa w pkt 1–6;
 - 8) bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE, środki finansowania, w tym wsparcie Unii i wykorzystanie funduszy UE, w obszarze wewnętrznego rynku energii na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach;
 - 9) środki zwiększające elastyczność systemu energetycznego w odniesieniu do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, w tym wprowadzenie łączenia rynków dnia bieżącego i transgranicznych rynków bilansujących.
2. Informacje przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 muszą być spójne ze sprawozdaniem krajowych organów regulacyjnych, o którym mowa w art. 58 ust. 1 lit. e) [przekształconej dyrektywy 2009/72/WE zgodnie z wnioskiem COM(2016) 864] i art. 41 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2009/73/WE, oraz w stosownych przypadkach oparte na tym sprawozdaniu.

Artykuł 22

Zintegrowane sprawozdania dotyczące badań naukowych, innowacji i konkurencyjności

Państwa członkowskie uwzględniają w zintegrowanych krajowych sprawozdaniach okresowych w zakresie energii i klimatu, o których mowa w art. 15, informacje dotyczące realizacji następujących założeń i środków:

- a) krajowe cele i polityki przekładające na grunt krajowy założenia i polityki planu EPSTE;
- b) krajowe cele dla łącznych (publicznych i prywatnych) wydatków na badania i innowacje w zakresie czystych technologii energetycznych, jak również w zakresie rozwoju technologii pod względem kosztów i wydajności;
- c) w stosownych przypadkach krajowe cele obejmujące długoterminowe cele na 2050 r. w zakresie rozwoju technologii służących obniżeniu emisyjności energochłonnych i wysokoemisyjnych sektorów przemysłu oraz, w stosownych przypadkach, w

odniesieniu do infrastruktury transportu, wykorzystania i składowania dwutlenku węgla;

- d) krajowe cele dotyczące stopniowego wycofywania dotacji w dziedzinie energetyki;
- e) wdrożone, przyjęte i planowane polityki i środki służące realizacji założeń, o których mowa w lit. b) i c);
- f) współpraca z innymi państwami członkowskimi w realizacji założeń i polityk, o których mowa w lit. b)–d), wraz z koordynacją polityk i środków w ramach planu EPSTE, np. harmonizacją programów badawczych oraz wspólnych programów;
- g) środki finansowania, wraz ze wsparciem Unii i wykorzystaniem funduszy Unii, w tym obszarze na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach.

SEKCJA 2

SPRAWOZDANIA ROCZNE

Artykuł 23

Sprawozdania roczne

1. Do dnia 15 marca 2021 r., a następnie co roku (rok X), państwa członkowskie przekazują Komisji:

- a) przybliżone wykazy gazów cieplarnianych za rok X-1;
- b) informacje, o których mowa w art. 6 ust. 2 dyrektywy 2009/119/WE;
- c) informacje, o których mowa w pkt 3 załącznika IX do dyrektywy 2013/30/UE zgodnie z art. 25 tej dyrektywy.

Do celów lit. a) Komisja na podstawie przybliżonych wykazów gazów cieplarnianych przedłożonych przez państwa członkowskie lub – jeżeli dane państwo członkowskie nie przekazało do tego dnia swojego przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych – w oparciu o własne oszacowania zestawia co roku przybliżony unijny wykaz gazów cieplarnianych. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej każdego roku do dnia 30 września.

2. Od roku 2023 państwa członkowskie określają i przekazują Komisji ostateczne dane wykazu gazów cieplarnianych do dnia 15 marca każdego roku (X) oraz dane wstępne do 15 stycznia każdego roku, wraz z informacjami o gazach cieplarnianych i wykazie określonymi w załączniku III. Sprawozdanie dotyczące ostatecznych danych wykazu gazów cieplarnianych zawiera również kompletne i aktualne sprawozdanie dotyczące wykazu krajowego.

3. Do dnia 15 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Sekretariatowi UNFCCC krajowe wykazy zawierające informacje przedłożone Komisji w ostatecznych danych wykazu gazów cieplarnianych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, zestawia co roku unijny wykaz gazów cieplarnianych i przygotowuje sprawozdanie dotyczące unijnego wykazu gazów cieplarnianych oraz przedkłada je Sekretariatowi UNFCCC do dnia 15 kwietnia każdego roku.

4. Państwa członkowskie przekazują Komisji wstępne i ostateczne dane krajowego wykazu odpowiednio do dnia 15 stycznia i 15 marca w latach 2027 i 2032, przygotowane do rozliczeń sektora LULUCF na potrzeby sprawozdania dotyczącego zgodności zgodnie z art. 12 rozporządzenia [] [LULUCF].

5. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 36 w celu:
- a) zmiany części 2 załącznika III poprzez dodanie lub usunięcie substancji w wykazie gazów cieplarnianych;
 - b) uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie wartości współczynników ocieplenia globalnego oraz określenie wytycznych w zakresie wykazów zgodnie z odpowiednimi decyzjami przyjętymi przez organy UNFCCC lub porozumienia paryskiego.
6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia struktury, szczegółów technicznych, formatu i procedur przekazywania przez państwa członkowskie przybliżonych wykazów gazów cieplarnianych zgodnie z ust. 1, wykazów gazów cieplarnianych zgodnie z ust. 2, oraz rozliczeń emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych zgodnie z art. 5 i 12 rozporządzenia [] [LULUCF]. Proponując takie akty wykonawcze, Komisja uwzględnia harmonogramy UNFCCC lub porozumienia paryskiego dotyczące monitorowania i sprawozdawczości tych informacji oraz odpowiednie decyzje przyjęte przez organy UNFCCC lub porozumienia paryskiego, tak aby zapewnić przestrzeganie przez Unię jej obowiązków sprawozdawczych jako strony UNFCCC i porozumienia paryskiego. Te akty wykonawcze określają również harmonogramy współpracy i koordynacji między Komisją a państwami członkowskimi w odniesieniu do przygotowywania sprawozdania dotyczącego unijnego wykazu gazów cieplarnianych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 3.

SEKCJA 3

PLATFORMA SPRAWOZDAWCZOŚCI

Artykuł 24

Platforma e-sprawozdawczości

1. Komisja tworzy platformę sprawozdawczości online ułatwiającą komunikację między Komisją a państwami członkowskimi oraz wspierającą współpracę między państwami członkowskimi.
2. Państwa członkowskie korzystają z platformy online do przekazywania Komisji sprawozdań, o których mowa w niniejszym rozdziale, od czasu gdy platforma zacznie funkcjonować.

ROZDZIAŁ 5

ZBIORCZA OCENA PLANÓW KRAJOWYCH I OSIĄGNIĘCIA CELU NA POZIOMIE UNII — MONITOROWANIE PRZEZ KOMISJĘ

Artykuł 25 **Ocena postępów**

1. Do dnia 31 października 2021 r., a następnie co dwa lata, Komisja ocenia, w szczególności na podstawie zintegrowanych krajowych sprawozdań okresowych w zakresie energii i klimatu, innych informacji przekazanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, wskaźników oraz statystyk europejskich, jeżeli są dostępne:

- a) postęp na poziomie unijnym w realizacji założeń unii energetycznej, w tym, dla pierwszego okresu dziesięcioletniego, celów Unii na rok 2030 w zakresie energii i klimatu, zwłaszcza w świetle dążenia do pełnej realizacji celów Unii na rok 2030 w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej;
- b) postępy każdego z państw członkowskich w realizacji jego celów, założeń i wkładów oraz we wdrażaniu polityk i środków określonych w jego zintegrowanym planie krajowym w zakresie energii i klimatu;
- c) ogólny wpływ lotnictwa na klimat na świecie, w tym również poprzez emisje inne niż emisje CO₂ lub skutki niezwiązane z emisjami CO₂, w oparciu o dane dotyczące emisji przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 23, oraz koryguje tę ocenę poprzez odniesienie się do postępów naukowych i informacji o ruchu lotniczym, w zależności od przypadku.

2. W obszarze energii ze źródeł odnawialnych, w ramach oceny, o której mowa w ust. 1, Komisja ocenia postępy w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w Unii na podstawie trajektorii liniowej z poziomu 20 % w 2020 r. do poziomu co najmniej 27 % w 2030 r., o czym mowa w art. 4 lit. a) pkt 2 ppkt (i).

3. W obszarze efektywności energetycznej, w ramach oceny, o której mowa w ust. 1, Komisja ocenia postępy na drodze do zbiorczego osiągnięcia maksymalnego zużycia energii w Unii na poziomie 1 321 Mtoe zużycia energii pierwotnej oraz 987 Mtoe zużycia energii końcowej w roku 2030, o czym mowa w art. 4 lit. b) pkt 1.

Przeprowadzając ocenę, Komisja wykonuje następujące czynności:

- a) bierze pod uwagę, czy w 2020 r. osiągnięte zostały wartości referencyjne dla Unii na poziomie nie więcej niż 1483 Mtoe energii pierwotnej i nie więcej niż 1086 Mtoe energii końcowej;
- b) ocenia, czy postępy państw członkowskich świadczą o tym, że Unia jako całość jest na właściwej drodze do osiągnięcia w 2030 roku poziomu zużycia energii, o którym mowa w akapicie pierwszym, uwzględniając ocenę informacji przedłożonych przez państwa członkowskie w ich zintegrowanych krajowych sprawozdaniach okresowych w zakresie energii i klimatu;
- c) korzysta z wyników badań modelowych dotyczących przyszłych tendencji w zakresie zużycia energii na poziomie unijnym i krajowym oraz z innych analiz uzupełniających.

4. Do dnia 31 października 2021 r., a następnie co roku, Komisja ocenia, w szczególności na podstawie informacji zgłoszonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, czy Unia i jej państwa członkowskie poczyniły wystarczające postępy w realizacji następujących celów:

- a) zobowiązania na mocy art. 4 UNFCCC i art. 3 porozumienia paryskiego, jak określono w decyzjach przyjętych przez Konferencję Stron UNFCCC lub Konferencję Stron UNFCCC służącą jako spotkanie stron porozumienia paryskiego;
- b) obowiązki określone w art. 4 rozporządzenia [] [ESR] i art. 4 rozporządzenia [] [LULUCF];
- c) cele wyznaczone w zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu w dążeniu do osiągnięcia celów unii energetycznej oraz w pierwszym okresie dziesięcioletnim w dążeniu do realizacji celów na rok 2030 w zakresie energii i klimatu.

5. Do dnia 31 października 2019 r., a następnie co cztery lata, Komisja przeprowadza ocenę wdrożenia dyrektywy 2009/31/WE.

6. W swojej ocenie Komisja powinna uwzględnić najbardziej aktualne zalecenia dla poszczególnych państw wydawane w ramach europejskiego semestru.

7. Komisja sporządza sprawozdanie z oceny przeprowadzonej zgodnie z niniejszym artykułem w ramach sprawozdania na temat stanu unii energetycznej, o którym mowa w art. 29.

Artykuł 26

Działania następcze w przypadku niezgodności z nadrzędnymi założeniami i celami unii energetycznej w ramach rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego

1. W oparciu o ocenę przeprowadzoną zgodnie z art. 25 Komisja wystosowuje zalecenia do państwa członkowskiego zgodnie z art. 28, jeżeli rozwój polityki w danym państwie członkowskim jest niezgodny z nadrzędnymi założeniami unii energetycznej.

2. Komisja może wydawać opinie na temat planów działania przedkładanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia [] [ESR].

Artykuł 27

Reakcja na niewystarczającą ambitność zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu oraz na niewystarczające postępy w realizacji założeń i celów Unii w zakresie energii i klimatu

1. Jeżeli na podstawie oceny zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu i ich aktualizacji zgodnie z art. 12 Komisja stwierdzi, że cele, założenia i wkłady w planach krajowych i ich aktualizacjach są niewystarczające do zbiorczego osiągnięcia założeń unii energetycznej, a w szczególności w pierwszym okresie dziesięcioletnim do osiągnięcia celów Unii na 2030 r. w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej, wprowadza środki na poziomie Unii w celu zapewnienia zbiorczej realizacji tych założeń i celów. W odniesieniu do energii ze źródeł odnawialnych, w środkach takich należy uwzględnić poziom ambitności wkładów państw członkowskich w cele Unii na 2030 r. określone w ich planach krajowych i ich aktualizacjach.

2. Jeżeli na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. b), Komisja stwierdza, że państwo członkowskie dokonało niewystarczających postępów w realizacji

celów, założeń i wkładów lub we wdrożeniu polityk i środków określonych w jego zintegrowanym planie krajowym w zakresie klimatu i energii, wydaje zalecenia dla danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 28. Przy wydawaniu takich zaleceń Komisja bierze pod uwagę ambitne wcześniejsze działania deklarowane przez państwa członkowskie w realizacji celów Unii na rok 2030 w zakresie energii ze źródeł odnawialnych.

3. Jeżeli na podstawie zbiorczej oceny zintegrowanych krajowych sprawozdań okresowych w zakresie energii i klimatu poszczególnych państw członkowskich zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. a) i z wykorzystaniem odpowiednio innych źródeł informacji, Komisja stwierdza, że Unia może nie zrealizować założeń unii energetycznej, w szczególności w pierwszym okresie dziesięcioletnim celów unijnych ram polityki energetyczno-klimatycznej do 2030 r., Komisja może wydać wszystkim państwom członkowskim zalecenia zgodnie z art. 28 w celu złagodzenia tego ryzyka. Oprócz zaleceń Komisja wprowadza w stosownych przypadkach środki na poziomie Unii w celu zapewnienia w szczególności realizacji celów Unii na rok 2030 w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej. W odniesieniu do energii ze źródeł odnawialnych w środkach takich bierze się pod uwagę ambitne wcześniejsze działania deklarowane przez państwa członkowskie w zakresie realizacji celów Unii na rok 2030.

4. Jeżeli w obszarze energii ze źródeł odnawialnych, bez uszczerbku dla środków na poziomie Unii określonych w ust. 3, Komisja stwierdza, na podstawie swojej oceny przeprowadzonej w 2023 r. zgodnie z art. 25 ust. 1 i 2, że trajektoria liniowa dla Unii, o której mowa w art. 25 ust. 2, nie jest zbiorczo spełniona, państwa członkowskie zapewniają do 2024 r., aby powstałe niedobory zostały uzupełnione z wykorzystaniem dodatkowych środków, takich jak:

- a) dostosowanie udziału energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ciepłowniczo-chłodniczym, określonego w art. 23 ust. 1 [przekształconej dyrektywy 2009/28/WE zgodnie z wnioskiem COM(2016) 767];
- b) dostosowanie udziału energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu, określonego w art. 25 ust. 1 [przekształconej dyrektywy 2009/28/WE zgodnie z wnioskiem COM(2016) 767];
- c) wniesienie wkładu finansowego w finansowanie platformy utworzonej na poziomie Unii, przyczyniającej się do realizacji projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych i zarządzanej bezpośrednio lub pośrednio przez Komisję;
- d) inne środki mające na celu zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.

W środkach takich uwzględnia się poziom ambitości wcześniejszych wkładów danego państwa członkowskiego w realizację celu Unii na 2030 r. w zakresie energii ze źródeł odnawialnych.

Jeżeli państwo członkowskie nie utrzymuje podstawowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w swoim końcowym zużyciu energii brutto określonego w art. 3 ust. 3 [przekształconej dyrektywy 2009/28/WE zgodnie z wnioskiem COM(2016) 767] począwszy od 2021 roku, dane państwo członkowskie zapewnia, aby poziom poniżej podstawowego udziału był rekompensowany w formie wkładu finansowego w platformę finansową, o której mowa w lit. c). Do celów niniejszego akapitu oraz lit. c) akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą wykorzystywać swoje przychody z rocznych uprawnień do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE.

Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 36, aby określić przepisy konieczne do utworzenia i funkcjonowania platformy finansowej, o której mowa w lit. c).

5. Jeżeli w obszarze efektywności energetycznej, bez uszczerbku dla innych środków na poziomie Unii zgodnie z ust. 3, Komisja stwierdza, na podstawie swojej oceny przeprowadzonej w 2023 r. zgodnie z art. 25 ust. 1 i 3, że postępy na drodze do zbiorczego osiągnięcia celu Unii w zakresie efektywności energetycznej wymienionego w art. 25 ust. 3 zdanie pierwsze są niewystarczające, wprowadza do 2024 r. środki, oprócz środków określonych w dyrektywie 2010/31/UE i dyrektywie 2012/27/UE, w celu zapewnienia, aby wiążące cele Unii na 2030 r. w zakresie efektywności energetycznej zostały spełnione. Takie dodatkowe środki mogą w szczególności służyć poprawie efektywności energetycznej:

- a) produktów, zgodnie z dyrektywą 2010/30/UE i dyrektywą 2009/125/WE;
- b) budynków, zgodnie z dyrektywą 2010/31/UE i dyrektywą 2012/27/WE;
- c) oraz transportu.

Artykuł 28

Zalecenia Komisji dla państw członkowskich

1. Komisja wydaje odpowiednio zalecenia dla państw członkowskich, aby zapewnić realizację założeń unii energetycznej.
2. W przypadku odniesienia w niniejszym rozporządzeniu do niniejszego artykułu zastosowanie mają następujące zasady:
 - a) dane państwo członkowskie w najwyższym stopniu uwzględnia zalecenie, w duchu solidarności między państwami członkowskimi a Unią oraz między państwami członkowskimi;
 - b) dane państwo członkowskie określa w swoim zintegrowanym krajowym sprawozdaniu okresowym w zakresie energii i klimatu sporządzonym w roku następującym po roku wydania zalecenia, w jaki sposób wzięło w najwyższym stopniu pod uwagę zalecenie oraz w jaki sposób wdrożyło lub zamierza je wdrożyć. Przedstawia ono uzasadnienie w razie odstąpienia od zalecenia;
 - c) zalecenia powinny uzupełniać się z najbardziej aktualnymi zaleceniami dla poszczególnych państw wydawanymi w ramach europejskiego semestru.

Artykuł 29

Sprawozdanie na temat stanu unii energetycznej

1. Do dnia 31 października każdego roku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stanu unii energetycznej.
2. Sprawozdanie na temat stanu unii energetycznej obejmuje między innymi następujące elementy:
 - a) ocenę przeprowadzoną zgodnie z art. 25;
 - b) w stosownych przypadkach zalecenia zgodnie z art. 28;
 - c) funkcjonowanie rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, o którym mowa w art. 10 ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, w tym informacje na temat stosowania dyrektywy 2003/87/WE, o których mowa w art. 21 ust. 2 tej dyrektywy;

- d) zrównoważony rozwój bioenergii w Unii, wraz z informacjami określonymi w załączniku VIII;
- e) dobrowolne systemy, w odniesieniu do których Komisja przyjęła decyzję zgodnie z art. 27 ust. 4 [przekształconej dyrektywy 2009/28/WE zgodnie z wnioskiem COM(2016) 767], wraz z informacjami określonymi w załączniku IX do niniejszego rozporządzenia;
- f) ogólne sprawozdanie z postępów w zakresie stosowania [przekształconej dyrektywy 2009/72/WE zgodnie z wnioskiem COM(2016) 864] zgodnie z art. 70 tej dyrektywy;
- g) ogólne sprawozdanie z postępów w zakresie stosowania dyrektywy 2009/73/WE zgodnie z art. 52 tej dyrektywy;
- h) systemy zobowiązujące do efektywności energetycznej, o których mowa w art. 7 lit. a) dyrektywy 2012/27/UE [zmienionej wnioskiem [COM(2016) 761];
- i) postępy państw członkowskich w tworzeniu kompletnego i funkcjonalnego rynku energetycznego;
- j) faktyczna jakość paliw w poszczególnych państwach członkowskich oraz zakres geograficzny paliw o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg, w celu zapewnienia przeglądu danych o jakości paliw w poszczególnych państwach członkowskich, zgłoszonych zgodnie z dyrektywą 98/70/WE;
- k) inne kwestie istotne dla wdrożenia unii energetycznej, w tym wsparcie publiczne i prywatne.

ROZDZIAŁ 6

KRAJOWE I UNIJNE SYSTEMY DOTYCZĄCE EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH I ICH USUWANIA PRZEZ POCHŁANIACZE

Artykuł 30

Krajowe i unijne systemy wykazów

1. Do dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie ustanawiają i prowadzą krajowe systemy wykazów oraz dążą do ich ciągłego ulepszania w celu szacowania antropogenicznych emisji według źródeł i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych wymienionych w części 2 załącznika III do niniejszego rozporządzenia, oraz dążą do zapewnienia terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności swoich wykazów gazów cieplarnianych.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy odpowiedzialne za wykazy miały dostęp do informacji określonych w załączniku X do niniejszego rozporządzenia, korzystały z systemów sprawozdawczości utworzonych zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 w celu lepszego szacowania gazów fluorowanych w krajowych wykazach gazów cieplarnianych oraz były w stanie przeprowadzić roczne kontrole zgodności, o których mowa w lit. i) i j) w części 1 załącznika III do niniejszego rozporządzenia.
3. Niniejszym ustanawia się unijny system wykazów w celu zapewnienia terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności krajowych wykazów w odniesieniu do unijnego wykazu gazów cieplarnianych. Komisja zarządza nim, utrzymuje go i dąży do ciągłego ulepszania tego systemu, co obejmuje określenie programu zapewniania jakości i kontroli jakości, określenie celów dotyczących jakości oraz sporządzenie planu zapewnienia jakości i kontroli jakości wykazu, procedury przeprowadzania oszacowań emisji w celu zestawienia unijnego wykazu zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu oraz przeglądy, o których mowa w art. 31.
4. Komisja przeprowadza wstępną kontrolę dokładności wstępnych danych wykazów gazów cieplarnianych, które to dane mają być przekazywane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 23 ust. 2. Przesyła wyniki tych kontroli państwom członkowskim w ciągu sześciu tygodni od terminu przekazania. Do dnia 15 marca państwa członkowskie odpowiadają na wszelkie odpowiednie pytania wynikające ze wstępnej kontroli, wraz z przedłożeniem ostatecznego wykazu w odniesieniu do roku X-2.
5. W przypadku gdy do dnia 15 marca państwo członkowskie nie przedłoży danych wymaganych do zestawienia unijnego wykazu, Komisja może przygotować oszacowania w celu uzupełnienia danych przekazanych przez państwo członkowskie, w porozumieniu i w ścisłej współpracy z zainteresowanym państwem członkowskim. W tym celu Komisja wykorzystuje wytyczne mające zastosowanie do przygotowania krajowych wykazów gazów cieplarnianych.
6. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 36 w celu określenia zasad dotyczących treści, struktury, formatu i procesu przekazywania informacji dotyczących krajowych systemów wykazów oraz wymogów w zakresie tworzenia, działania i funkcjonowania krajowych i unijnych systemów wykazów. Przygotowując takie akty, Komisja bierze pod uwagę wszelkie odpowiednie decyzje przyjęte przez organy UNFCCC lub porozumienia paryskiego.

Artykuł 31
Przegląd wykazów

1. W 2027 i 2032 r. Komisja przeprowadzi kompleksowy przegląd danych wykazów krajowych przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 23 ust. 3 niniejszego rozporządzenia w celu monitorowania redukcji lub ograniczeń emisji gazów cieplarnianych wprowadzanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4, 9 i 10 rozporządzenia [] [ESR] oraz redukcji emisji i poprawy usuwania przez pochłaniacze zgodnie z art. 4 i 12 rozporządzenia [] [LULUCF] oraz wszelkich innych celów redukcji lub ograniczeń emisji gazów cieplarnianych określonych w prawodawstwie Unii. Państwa członkowskie w pełni uczestniczą w tym procesie.

2. Kompleksowy przegląd, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

- a) kontrole w celu zweryfikowania przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności przedłożonych informacji;
- b) kontrole w celu zidentyfikowania przypadków, w których dane wykazów są przygotowane w sposób niezgodny z wytycznymi UNFCCC lub zasadami unijnymi;
- c) kontrole w celu zidentyfikowania przypadków, w których rozliczenia sektora LULUCF przeprowadzane są w sposób niezgodny z wytycznymi UNFCCC lub zasadami unijnymi; oraz
- d) w stosownych przypadkach obliczenie niezbędnych korekt technicznych, w porozumieniu z państwami członkowskimi.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia terminów i procedur przeprowadzania kompleksowego przeglądu wraz z zadaniami określonymi w ust. 2 niniejszego artykułu oraz zapewnienia należytych konsultacji z państwami członkowskimi w sprawie wniosków z przeglądów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 3.

4. Komisja w drodze aktu wykonawczego określa całkowitą sumę emisji dla danych lat, wynikającą ze skorygowania danych wykazów dla każdego państwa członkowskiego po zakończeniu przeglądu, w podziale na dane emisji z perspektywy art. 9 rozporządzenia [] [ESR] oraz dane emisji, o których mowa w lit. c) w części 1 załącznika III do niniejszego rozporządzenia, oraz określa łączną sumę emisji i pochłaniania w świetle art. 4 rozporządzenia [] [LULUCF].

5. Dane dla każdego państwa członkowskiego zapisane w rejestrach utworzonych zgodnie z art. 13 rozporządzenia [] [LULUCF] jeden miesiąc po dacie publikacji aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu są wykorzystywane do celów kontroli zgodności z art. 4 rozporządzenia [] [LULUCF], wraz ze zmianami takich danych wynikającymi z korzystania przez państwa członkowskie z mechanizmów elastyczności zgodnie z art. 11 rozporządzenia [] [LULUCF].

6. Dane w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego zapisane w rejestrach utworzonych zgodnie z art. 11 rozporządzenia [] [ESR] jeden miesiąc po dacie kontroli zgodności z rozporządzeniem [] [LULUCF], o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, są wykorzystywane na potrzeby kontroli zgodności zgodnie z art. 9 rozporządzenia [] [ESR] na lata 2021 i 2026. Kontrolę zgodności zgodnie z art. 9 rozporządzenia [] [ESR] dla każdego roku w latach 2022–2025 i 2027–2030 przeprowadza się w terminie przypadającym jeden miesiąc po dacie kontroli zgodności w roku poprzedzającym. Kontrola obejmuje również zmiany tych danych wynikające z korzystania przez dane państwo członkowskie z mechanizmów elastyczności zgodnie z art. 5, 6 i 7 rozporządzenia [] [ESR].

Artykuł 32

Krajowe i unijne systemy polityk i środków oraz prognoz

1. Do dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie i Komisja prowadzą, odpowiednio, krajowe i unijne systemy służące sprawozdawczości w zakresie polityk i środków oraz prognoz dotyczących antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według źródeł i usuwania przez pochłaniacze, a także dążą do ciągłego ulepszania tych systemów. Systemy te obejmują odpowiednie rozwiązania instytucjonalne, prawne i proceduralne ustanowione w państwie członkowskim oraz w Unii na potrzeby oceny polityki i sporządzania prognoz dotyczących antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według źródeł i usuwania przez pochłaniacze.

2. Państwa członkowskie i Komisja zmierzają odpowiednio do zapewnienia terminowości, przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności zgłaszanych informacji dotyczących polityk i środków oraz prognoz w zakresie antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według źródeł i usuwania przez pochłaniacze, o których to informacjach mowa w art. 16, w tym również dotyczących wykorzystywania i stosowania danych, metod i modeli, oraz wdrożenia działań w zakresie zapewniania jakości i kontroli jakości oraz analizy wrażliwości.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia struktury, formatu i procedury przekazywania informacji dotyczących krajowych i unijnych systemów polityk i środków oraz prognoz zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu i z art. 16. Proponując takie akty, Komisja bierze pod uwagę odpowiednie decyzje przyjęte przez organy UNFCCC lub porozumienia paryskiego, wraz z uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym wymogami dotyczącymi sprawozdawczości, jak również harmonogramy w zakresie monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do tych informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 3.

Artykuł 33

Ustanowienie i funkcjonowanie rejestrów

1. Unia i państwa członkowskie tworzą i prowadzą rejestry w celu dokładnego rozliczania wkładu ustalonego na poziomie krajowym zgodnie z art. 4 ust. 13 oraz przenoszonych międzynarodowo działań w zakresie łagodzenia zmiany klimatu zgodnie z art. 6 porozumienia paryskiego.

2. Unia i państwa członkowskie mogą prowadzić swoje rejestry w jednolitym systemie wspólnie z jednym państwem członkowskim lub większą ich liczbą.

3. Dane w rejestrach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udostępnia się centralnemu administratorowi (głównemu zarządcy) powołanemu na podstawie art. 20 dyrektywy 2003/87/WE.

4. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 36 w celu utworzenia rejestrów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz w celu zapewnienia, poprzez rejestry Unii i państw członkowskich, niezbędnego technicznego wdrożenia odpowiednich decyzji organów UNFCCC lub porozumienia paryskiego, zgodnie z ust. 1.

ROZDZIAŁ 7

WSPÓŁPRACA I WSPARCIE

Artykuł 34

Współpraca między państwami członkowskimi a Unią

1. Państwa członkowskie prowadzą pełną współpracę i koordynację między sobą oraz z Unią w odniesieniu do obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, w szczególności dotyczących:

- a) procesu opracowywania, przyjmowania, zgłaszania i oceny zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu zgodnie z art. 9–12;
- b) procesu opracowywania, przyjmowania, zgłaszania i oceny zintegrowanych krajowych sprawozdań okresowych w zakresie energii i klimatu zgodnie z art. 15 oraz sprawozdań rocznych zgodnie z art. 23;
- c) prac związanych z zaleceniami Komisji i reakcją na te zalecenia zgodnie z art. 9 ust. 2 i 3, art. 15 ust. 5, art. 26 ust. 1 oraz art. 27 ust. 2 i 3;
- d) sporządzania unijnego wykazu gazów cieplarnianych i przygotowania unijnego sprawozdania dotyczącego wykazu gazów cieplarnianych zgodnie z art. 23 ust. 3;
- e) przygotowania unijnego komunikatu krajowego zgodnie z art. 12 UNFCCC oraz unijnego sprawozdania dwuletniego zgodnie z decyzją 2/CP.17 lub kolejnymi odpowiednimi decyzjami przyjętymi przez organy UNFCCC;
- f) procedur przeglądu i zgodności na podstawie UNFCCC i porozumienia paryskiego zgodnie z wszelkimi mającymi zastosowanie decyzjami przyjętymi na mocy UNFCCC, a także procedurami Unii w zakresie przeglądu wykazów gazów cieplarnianych państw członkowskich, o którym mowa w art. 31 niniejszego rozporządzenia;
- g) wszelkich dostosowań w następstwie unijnego procesu przeglądu, o którym mowa w art. 31, lub innych zmian w wykazach i sprawozdaniach dotyczących wykazów już przedłożonych lub które mają zostać przedłożone Sekretariatowi UNFCCC;
- h) sporządzania unijnego przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych zgodnie z art. 23 ust. 1 lit. a) oraz z ostatnim akapitem art. 23 ust. 1.

2. Na wniosek państwa członkowskiego Komisja może udzielać wsparcia technicznego państwom członkowskim w odniesieniu do obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Rola Europejskiej Agencji Środowiska

Europejska Agencja Środowiska pomaga Komisji w jej pracach w odniesieniu do wymiarów niskoemisyjności i efektywności energetycznej w celu zapewnienia zgodności z art. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 23, 24, 25, 29, 30, 31, 32 i 34, zgodnie ze swoim rocznym programem pracy. W razie potrzeby obejmuje to pomoc w:

- a) zestawianiu informacji zgłoszonych przez państwa członkowskie w odniesieniu do polityk i środków oraz prognoz;

- b) przeprowadzaniu procedur w zakresie zapewniania jakości i kontroli jakości w odniesieniu do informacji zgłoszonych przez państwa członkowskie dotyczących polityk i środków oraz prognoz;
- c) przygotowywaniu oszacowań lub uzupełnianiu oszacowań dostępnych Komisji Europejskiej w odniesieniu do danych na temat prognoz niezgłoszonych przez państwa członkowskie;
- d) zestawianiu danych, w przypadku dostępności pochodzących ze statystyk europejskich, w odpowiednim terminie, zgodnie z wymaganiami na potrzeby sprawozdania na temat stanu unii energetycznej przygotowywanego przez Komisję dla Parlamentu Europejskiego i Rady;
- e) rozpowszechnianiu informacji zgromadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym również prowadzeniu i aktualizowaniu bazy danych dotyczących polityk i środków łagodzenia zmiany klimatu w państwach członkowskich oraz europejskiej platformy przystosowania się do zmiany klimatu w odniesieniu do skutków zmiany klimatu, wrażliwości na nie i przystosowywania się do zmiany klimatu;
- f) przeprowadzaniu procedur w zakresie zapewniania jakości i kontroli jakości na potrzeby przygotowywania unijnego wykazu gazów cieplarnianych;
- g) sporządzaniu unijnego wykazu gazów cieplarnianych oraz przygotowywaniu unijnego sprawozdania dotyczącego wykazu gazów cieplarnianych;
- h) przygotowywaniu oszacowań w odniesieniu do danych niezgłoszonych w krajowych wykazach gazów cieplarnianych;
- i) przeprowadzaniu przeglądu, o którym mowa w art. 31;
- j) sporządzaniu unijnego przybliżonego wykazu gazów cieplarnianych.

ROZDZIAŁ 8

DELEGOWANIE

Artykuł 36

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 23 ust. 5, art. 27 ust. 4, art. 30 ust. 6 i art. 33 ust. 4, powierza się Komisji na okres pięciu lat [od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 4, art. 23 ust. 5, art. 27 ust. 4, art. 30 ust. 6 i art. 33 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 4, art. 23 ust. 5, art. 27 ust. 4, art. 30 ust. 6 i art. 33 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

ROZDZIAŁ 9

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 37

Komitet ds. Unii Energetycznej

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Unii Energetycznej. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011 i działa w składach sektorowych odpowiednich dla niniejszego rozporządzenia.
2. Komitet ten zastępuje komitet powołany w art. 8 decyzji 93/389/EWG, w art. 9 decyzji 280/2004/WE oraz w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 525/2013. Odesłania do Komitetu utworzonego na podstawie tych aktów prawnych odczytuje się jako odesłania do komitetu utworzonego na mocy niniejszego rozporządzenia.
3. W przypadku odniesień do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 38

Przegląd

Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 28 lutego 2026 r., a następnie co pięć lat, na temat funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, jego wkładu w zarządzanie unią energetyczną oraz zgodności przepisów w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania w niniejszym rozporządzeniu z innymi przepisami Unii lub z przyszłymi decyzjami odnoszącymi się do UNFCCC i porozumienia paryskiego. Komisja może w stosownych przypadkach przedstawić wnioski ustawodawcze.

Artykuł 39

Zmiany w dyrektywie 94/22/WE

W dyrektywie 94/22/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 skreśla się ust. 2;
- 2) skreśla się art. 9.

Artykuł 40

Zmiany w dyrektywie 98/70/WE

W dyrektywie 98/70/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 ust. 4 skreśla się zdanie drugie;
- 2) art. 7a ust. 1 akapit trzeci lit. a) otrzymuje brzmienie:
„całkowitą ilość każdego dostarczanego rodzaju paliwa i energii; oraz”;
- 3) art. 7a ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie wymagają od dostawców możliwie stopniowego zmniejszania emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia w przeliczeniu na jednostkę energii uzyskanej z paliw i energii dostarczonej o maksymalnie 10 % do dnia 31 grudnia 2020 r. w stosunku do podstawowej normy dla paliw określonej w załączniku II do dyrektywy Rady (UE) 2015/652.”.

Artykuł 41
Zmiana w dyrektywie 2009/31/WE

W art. 38 dyrektywy 2009/31/WE skreśla się ust. 1.

Artykuł 42
Zmiany w rozporządzeniu 663/2009/WE

W rozporządzeniu 663/2009/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 27 skreśla się ust. 1 i 3;
- 2) skreśla się art. 28.

Artykuł 43
Zmiana w rozporządzeniu (WE) 715/2009/WE

W rozporządzeniu (WE) 715/2009/WE skreśla się art. 29.

Artykuł 44
Zmiany w dyrektywie 2009/73/WE

W dyrektywie 2009/73/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 5;
- 2) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 52

Sprawozdania

Komisja monitoruje stosowanie niniejszej dyrektywy i dokonuje jego przeglądu oraz przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ogólne sprawozdanie z postępów jako załącznik do sprawozdania na temat stanu unii energetycznej, o którym mowa w art. 29 rozporządzenia [XX/20XX] [niniejsze rozporządzenie].”.

Artykuł 45
Zmiana w dyrektywie Rady 2009/119/WE

Art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 2009/119/WE otrzymuje brzmienie:

„2. Do dnia 15 marca każdego roku każde państwo członkowskie przesyła Komisji skrócony odpis rejestru zapasów, o którym mowa w ust. 1, wykazujący co najmniej ilość i charakter zapasów interwencyjnych włączonych do rejestru na ostatni dzień poprzedzającego roku kalendarzowego.”.

Artykuł 46
Zmiany w dyrektywie 2010/31/UE

W dyrektywie 2010/31/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2a dyrektywy 2010/31/UE [zmienionej wnioskiem COM(2016) 765] dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Długoterminową strategię zgodnie z ust. 1 przekazuje się Komisji w ramach zintegrowanego planu krajowego w zakresie energii i klimatu, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) nr [XX/20XX] [niniejszego rozporządzenia].”;

- 2) w art. 5 ust. 2 akapit drugi skreśla się zdanie „Sprawozdanie może być włączone do planów działań dotyczących efektywności energetycznej, o których mowa w art. 14 ust. 2 dyrektywy 2006/32/WE.”;
- 3) art. 9 ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W ramach sprawozdania na temat stanu unii energetycznej, o którym mowa w art. 29 rozporządzenia [XX/20XX] [niniejszego rozporządzenia], Komisja co dwa lata przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów państw członkowskich w zwiększaniu liczby budynków o niemal zerowym zużyciu energii. Na podstawie przekazanych informacji Komisja opracowuje plan działania i w razie potrzeby proponuje zalecenia i środki zgodnie z art. 27 i 28 rozporządzenia [XX/20XX] [niniejszego rozporządzenia] w celu zwiększenia liczby takich budynków oraz zachęcenia do opracowywania najlepszych praktyk w odniesieniu do opłacalnego ekonomicznie przekształcania istniejących budynków w budynki o niemal zerowym zużyciu energii.”;

- 4) w art. 10 skreśla się ust. 2 i 3.

Artykuł 47

Zmiany w dyrektywie 2012/27/UE

W dyrektywie 2012/27/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 skreśla się ostatni akapit;
- 2) w art. 18 ust. 1 skreśla się lit. e);
- 3) w art. 24 skreśla się ust. 1–4 i 11;
- 4) skreśla się załącznik XIV.

Artykuł 48

Zmiana w dyrektywie 2013/30/UE

Art. 25 ust. 1 dyrektywy 2013/30/WE otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie przekazują corocznie Komisji, w ramach rocznych sprawozdań zgodnie z art. 23 rozporządzenia [XX/20XX] [niniejszego rozporządzenia], informacje określone w załączniku IX pkt 3.”.

Artykuł 49

Zmiany w dyrektywie Rady (UE) 2015/652

W dyrektywie Rady (UE) 2015/652 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I część 2 skreśla się pkt 2, 3, 4 i 7;
- 2) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - b) „1. Państwa członkowskie składają sprawozdanie zawierające dane wymienione w pkt 3. W sprawozdaniu muszą zostać ujęte dane dotyczące wszystkich paliw i całej energii wprowadzonych do obrotu w każdym z państw

członkowskich. W przypadku mieszania wielu biopaliw z paliwami kopalnymi muszą zostać dostarczone dane w odniesieniu do każdego biopaliwa.”;

- c) w pkt 3 skreśla się lit. e) i f);
- 3) w załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:
 - a) skreśla się następujące wzory do celów przekazywania informacji dla zachowania spójności zgłoszonych danych:
 - Pochodzenie — pojedynczy dostawcy
 - Pochodzenie — dostawcy prowadzący wspólną sprawozdawczość
 - Miejsce zakupu;
 - b) w uwagach dotyczących formatu skreśla się pkt 8 i 9.

Artykuł 50

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) nr 525/2013 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. z zastrzeżeniem przepisów przejściowych określonych w art. 51. Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XI.

Artykuł 51

Przepisy przejściowe

Na zasadzie odstępstwa od art. 50 niniejszego rozporządzenia, art. 7 i art. 17 ust. 1 lit. a) i d) rozporządzenia (UE) nr 525/2013 stosuje się nadal do sprawozdań zawierających dane wymagane na mocy tych artykułów w odniesieniu do lat 2018, 2019 i 2020.

Art. 19 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 stosuje się nadal do przeglądów danych wykazów gazów cieplarnianych w odniesieniu do lat 2018, 2019 i 2020.

Art. 22 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 stosuje się nadal w odniesieniu do składania sprawozdania wymaganego na mocy tego artykułu.

Artykuł 52

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 33, art. 46 ust. 2–4 oraz art. 47 ust. 3 i 4 stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

Służby Komisji

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

ROZPORZĄDZENIE (UE) PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie zarządzania unią energetyczną

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa⁴⁰

32: Energia

34: Działania w dziedzinie klimatu

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁴¹

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Celem proponowanego rozporządzenia jest zapewnienie skoordynowanego i spójnego wdrożenia strategii unii energetycznej w jej pięciu wymiarach, a także zbiorcza realizacja założeń unii energetycznej poprzez połączenie środków UE i krajowych w oparciu o uproszczone obowiązki w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania oraz funkcjonalną procedurę zarządzania z udziałem Komisji i państw członkowskich.

Utworzenie unii energetycznej jest jednym z dziesięciu priorytetów politycznych Komisji, a niniejszy wniosek jest ważnym elementem ram strategicznych na rzecz unii energetycznej.

Wniosek został przygotowany wspólnie przez DG ds. Energii i DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr:

Dla DG ds. Energii: Cel szczegółowy 6: Realizacja i monitorowanie ogólnej strategii unii energetycznej.

⁴⁰ ABM: activity-based management: zarządzanie kosztami działań; ABB: activity-based budgeting: budżet zadaniowy.

⁴¹ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Dla DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu: Cel szczegółowy 6: Realizacja strategii unii energetycznej poprzez udoskonalenie mechanizmu zarządzania w zakresie klimatu i energii, również przez uproszczenie obowiązków w zakresie sprawozdawczości i planowania po roku 2020 (koordynacja z DG ENER).

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Wydatki DG ds. Energii mają miejsce w ramach działania ABB 32.02 Energia konwencjonalna i odnawialna (lub ABB1: Energia konwencjonalna i odnawialna).

W planie zarządzania na rok 2016 i zgodnie z nową strukturą celów szczegółowych w związku z unią energetyczną działanie ABB 1 służy realizacji wszystkich 6 celów szczegółowych łącznie z aspektami dotyczącymi konkurencyjności w celu szczegółowym 5.

Dla DG CLIMA w ramach działania ABB 34 02 – „Działania w dziedzinie klimatu na poziomie unijnym i międzynarodowym”.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Zintegrowane plany krajowe w zakresie energii i klimatu oraz odpowiadające im sprawozdania okresowe powinny ograniczyć obciążenia administracyjne spoczywające na państwach członkowskich i Komisji, przy jednoczesnej poprawie jakości informacji oraz przejrzystości, zapewnieniu terminowego wdrożenia i monitorowania założeń unii energetycznej oraz poprawie wzajemnych powiązań i synergii w dziedzinach energii i przeciwdziałania zmianie klimatu.

Uproszczenie obecnych obowiązków państw członkowskich w zakresie planowania i sprawozdawczości oraz obowiązków Komisji w zakresie monitorowania ma poprawić sytuację wszystkich zainteresowanych stron zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa takimi jak skuteczność, wydajność, europejska wartość dodana, adekwatność i spójność.

Ponadto niniejszy wniosek określa również zakres i odpowiednią częstotliwość planów krajowych, sprawozdań okresowych oraz zintegrowanego monitorowania ze strony Komisji, jak również odpowiednią procedurę zarządzania z udziałem państw członkowskich i Komisji, w tym koordynację regionalną. Celem jest synchronizacja z pięcioletnimi cyklami przeglądu określonymi w porozumieniu klimatycznym z Paryża.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Wdrożenie wniosku powinno prowadzić do przejrzystości informacji na temat postępów państw członkowskich i całej UE w realizacji celów unii energetycznej na 2030 r. i kolejne okresy; powinno również zapewnić ramy zarządzania odpowiednie do realizacji strategii unii energetycznej.

Wskaźnikiem realizacji wniosku jest: liczba państw członkowskich, które przekazują na czas swoje zintegrowane plany (zgodnie z rozporządzeniem).

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Państwa członkowskie będą składać mniej planów krajowych i sprawozdań wymaganych na mocy różnych sektorowych instrumentów prawnych, będą natomiast przedkładać Komisji zintegrowane plany i sprawozdania w regularnych odstępach czasu. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komisja powinna opracować niezbędne sprawozdania monitorujące.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Przede wszystkim kilka elementów strategii unii energetycznej odnosi się do celów ustalonych na poziomie UE, zatem konieczne jest podjęcie działań na tym poziomie, aby zapewnić realizację tych celów, jak również spójność polityki energetyczno-klimatycznej w UE i w jej państwach członkowskich, przy równoczesnym zagwarantowaniu państwom członkowskim elastyczności.

Ponadto większość wyzwań energetycznych stojących przed Unią wymaga podjęcia skoordynowanych działań krajowych. To samo odnosi się do problemu zmiany klimatu, który z natury ma charakter ponadgraniczny i którego nie da się rozwiązać na szczeblu krajowym lub lokalnym. W związku z tym konieczna jest koordynacja działań w dziedzinie klimatu na poziomie europejskim i międzynarodowym. W związku z tym działanie na szczeblu UE jest uzasadnione potrzebą monitorowania postępów we wdrażaniu polityki w zakresie energii i klimatu w całej UE zgodnie z założeniami unii energetycznej oraz w zakresie funkcjonowania wewnętrznego rynku energii.

Ponadto ze względu na transgraniczne aspekty każdego z wymiarów unii energetycznej konieczne jest działanie na szczeblu UE wspierające ściślejszą współpracę między państwami członkowskimi. Żadnego z wymiarów unii energetycznej nie można skutecznie wdrożyć bez odpowiedniej procedury zarządzania na poziomie UE pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją, która zapewni również bardziej regionalne podejście do polityki energetycznej i klimatycznej. Niezbędne jest również utworzenie odpowiednich ram zapewniających UE gotowość do pełnego uczestnictwa w procesach przeglądu przewidzianych w porozumieniu paryskim, z zachowaniem maksymalnej synchronizacji i synergii.

Działanie na szczeblu UE jest również uzasadnione celem inicjatywy, jakim jest uproszczenie obowiązków w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania, ponieważ obowiązujące obecnie przepisy UE w dziedzinie energii oraz rozporządzenie w sprawie mechanizmu monitorowania można zmienić jedynie w drodze wniosków ustawodawczych, co pozwoli zmniejszyć obciążenie administracyjne państw członkowskich i Komisji, poprawić spójność planowania i sprawozdawczości oraz zapewnić porównywalność planów krajowych i sprawozdań okresowych.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Większość obecnych obowiązków w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania przynosi korzyści w formie przydatnych informacji na temat konkretnego obszaru polityki oraz pomaga wspierać realizację konkretnych celów polityki określonych w przepisach sektorowych. W ramach obecnych obowiązków Komisji w zakresie sprawozdawczości Parlament Europejski, Rada i opinia publiczna otrzymują informacje o wynikach osiągniętych dzięki przepisom prawnym

UE oraz postępom UE i państw członkowskich w realizacji ich odpowiednich zobowiązań międzynarodowych na mocy UNFCCC.

Jednakże obecne ramy prawne są nieodpowiednie na potrzeby celów na rok 2030 w zakresie energii i klimatu oraz założeń unii energetycznej, ponieważ nie zapewniają spójności politycznej obowiązków w dziedzinie energii ani spójności między obszarami energii i klimatu. Ponadto niektóre z obecnych planów i sprawozdań są postrzegane jako wiążące się z wysokimi kosztami administracyjnymi.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Wniosek jest spójny z przeglądem dyrektywy 2009/28/WE (dyrektywa w sprawie energii ze źródeł odnawialnych), dyrektywy 2010/31/UE (dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków), dyrektywy 2012/27/UE (dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej) oraz z inicjatywą dotyczącą struktury rynku.

Jest on również spójny z decyzją 406/2009/WE (decyzja dotycząca wspólnego wysiłku redukcyjnego, obowiązująca w latach 2013–2020) oraz jej proponowaną kontynuacją na lata 2021–2030 (COM(2016) 482 final – 2016/0231 (COD)), wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie rocznych wiążących ograniczeń emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021–2030 na rzecz stabilnej unii energetycznej i w celu wywiązania się ze zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego, oraz zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu), jak również z wnioskiem w sprawie LULUCF (COM(2016) 479 final – 2016/0230 (COD)), wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych pochodzących z działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu). Celem tych inicjatyw jest stworzenie sektorowych ram prawnych po 2020 r., natomiast niniejszy wniosek ma stworzyć ogólne ramy zarządzania służące realizacji unii energetycznej.

Wniosek jest również spójny z dyrektywą 2009/31/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek/inicjatywa o ograniczonym okresie trwania

– ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☒ Wniosek/inicjatywa o nieograniczonym okresie trwania

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2018 r. przez czas nieokreślony,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania⁴²

☒ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

– ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

x Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– x organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

– W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Do wdrożenia wymogów rozporządzenia niezbędny będzie udział JRC i EEA.
--

⁴²

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

W niniejszym rozporządzeniu określa się częstotliwość i warunki dotyczące planowania, sprawozdawczości i monitorowania przez państwa członkowskie i Komisję. Realizacja zadań związanych z monitorowaniem przez Komisję będzie wymagać wsparcia technicznego przez podmiot zewnętrzny. Ponadto planuje się utworzenie nowego narzędzia komunikacji wraz z platformą internetową oraz publicznie dostępną stroną umożliwiającą wymianę informacji i najlepszych praktyk oraz ich publiczne upowszechnianie.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Państwa członkowskie mogą spóźniać się w realizacji obowiązków w zakresie planowania i sprawozdawczości. Również z tej przyczyny utworzona zostanie internetowa baza danych. Istotne ryzyko, zwłaszcza na początku procesu, może się również wiązać z jakością i kompletnością danych.

Ryzyko związane z funkcjonowaniem platformy internetowej dotyczy przede wszystkim problemów informatycznych, takich jak ewentualna awaria systemu oraz kwestie związane z poufnością danych.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli.

Przewidywane metody kontroli określono w rozporządzeniu finansowymi i jego przepisach wykonawczych.

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu

nie dotyczy

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Nie przewiduje się żadnych szczególnych środków wykraczających poza stosowanie rozporządzenia finansowego.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [...] [Treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane ⁴³	państw EFTA ⁴⁴	krajów kandydujących ⁴⁵	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
5 Administracja	32 01 01 Wydatki związane z urzędnikami i pracownikami zatrudnionymi na czas określony w obszarze polityki „Energia”	Niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
5 Administracja	32 01 02 Personel zewnętrzny i inne wydatki na zarządzanie wspierające obszar polityki „Energia”	Niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
5 Administracja	34 01 01 Wydatki związane z urzędnikami i pracownikami zatrudnionymi na czas określony w obszarze polityki „Działania w dziedzinie klimatu”	Niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
5 Administracja	34 01 02 Personel zewnętrzny i inne wydatki na zarządzanie wspierające obszar polityki „Działania w dziedzinie klimatu”	Niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
1A	32 02 02 Działania wspierające europejską politykę energetyczną i wewnętrzny rynek energii	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
2	34.02.01	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

⁴³ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

⁴⁴ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁴⁵ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

	Zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych (łagodzenie zmiany klimatu)					

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuję

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane/niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[...][XX.YY.YY.YY]		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

Szacowane wydatki wymienione w niniejszej sekcji zostaną w pełni pokryte z już zaprogramowanych środków finansowych przeznaczonych na odpowiednie pozycje budżetowe do 2020 r.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer 1A	Dział 1A — Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia
---	-----------------	--

DG: <ENER>			Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM 2018+2019+2020
• Środki operacyjne										
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1)	0	0,500	0,500					1,000
	Środki płatności	(2)	0	0,150	0,350					0,500
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ⁴⁶										
Numer linii budżetowej		(3)								
OGÓŁEM środki dla DG <ENER>	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0	0,500	0,500					1,000
	Środki płatności	=2+2a +3	0	0,150	0,350					0,500

⁴⁶ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0	0,500	0,500					1,000
	Środki na płatności	(5)	0	0,150	0,350					0,500
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <1A.> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0	0,500	0,500					1,000
	Środki na płatności	=5+ 6	0	0,150	0,350					0,500

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	2	Trwały wzrost gospodarczy: Zasoby naturalne
---	---	---

DG: < CLIMA>			Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020					OGÓŁEM 2018+2019+2020
• Środki operacyjne										
linia budżetowa 34 02 01	Środki na zobowiązania	(1a)	0	0,500	0,500					1,000
	Środki na płatności	(2a)	0	0,150	0,350					0,500

• Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ⁴⁷										
OGÓŁEM środki dla DG < CLIMA >	Środki na zobowiązania	=1a +1b	0	0,500	0,500					1,000
	Środki na płatności	=2a+ 2b	0	0,150	0,350					0,500

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4a)	0	0,500	0,500					1,000
	Środki na płatności	(5a)	0	0,150	0,350					0,500
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6a)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <2> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania		0	0,500	0,500					1,000
	Środki na płatności		0	0,150	0,350					0,500

⁴⁷ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0	1,000	1,000					2,000
	Środki na płatności	(5)	0	0,300	0,700					1,000
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1–4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0	1,000	1,000					2,000
	Środki na płatności	=5+ 6	0	0,300	0,700					1,000

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020					OGÓŁEM 2018+2019+2020
DG: <ENER, CLIMA>									
• Zasoby ludzkie		2,356	2,356	2,356					7,068
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,280	0,280	0,280					0,840
OGÓŁEM DG <ENER, CLIMA>	Środki	2,636	2,636	2,636					7,908

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	2,636	2,636	2,636					7,908
---	--	-------	-------	-------	--	--	--	--	-------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020					OGÓŁEM 2018+2019+2020)
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1–5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	2,636	3,636	3,636					9,908
	Środki na płatności	2,636	2,936	3,336					8,908

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty			Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020										Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)				OGÓŁEM 2018+2019+2020	
	PRODUKT																					
	Rodzaj ⁴⁸	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity				
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁴⁹ ...																						
– Pomoc techniczna dla Komisji w monitorowaniu postępów państw				0		0,250		0,440										0,690				
– Opracowanie i funkcjonowanie bazy danych				0		0,250		0,060										0,310				
– Umowy na usługi wsparcia monitorowania przez CLIMA	SER				1	0,500	1	0,500										1,000				

⁴⁸ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁴⁹ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe ...”

⁵⁰ Pomoc taka może obejmować oceny sprawozdań, rozmowy z zainteresowanymi stronami, organizację seminariów i konferencji itp.

Cel szczegółowy nr 1 – suma częstkowa				0		1,000		1,000									2,000
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 ...																	
- Produkt																	
Cel szczegółowy nr 2 – suma częstkowa																	
KOSZT OGÓŁEM				0		1,000		1,000									2,000

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	OGÓŁEM 2018+2019+2020
--	-------------	-------------	-------------	--	---	--------------------------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	1,686+ 0,670	1,686+ 0,670	1,686+ 0,670					7,068
Pozostałe wydatki administracyjne	0,280	0,280	0,280					0,840
Suma częściowa – DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	2,636	2,636	2,636					7,908

Poza DZIAŁEM 5⁵¹ wieloletnich ram finansowych								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma częściowa poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								

SUMA ŁĄCZNIE	2,636	2,636	2,636					7,908
---------------------	-------	-------	-------	--	--	--	--	-------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁵¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	12+5	12+5	12+5		
XX 01 01 02 (w delegaturach)					
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)					
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)					
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: FTE)⁵²					
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	1	1	1		
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)					
XX 01 04 yy ⁵³	- w centrali				
	- w delegaturach				
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT - pośrednie badania naukowe)					
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)					
OGÓŁEM	18	18	18		

32 oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie (DG ENER).

34 oznacza odpowiednią dziedzinę polityki (DG CLIMA).

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	12 (ENER) + 5 (CLIMA)
Personel zewnętrzny	1 (ENER)

⁵² CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁵³ W ramach pułapu częściowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☐ Wniosek wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁵⁴						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁵⁴

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.

Ocena skutków finansowych – „Agencje”
Europejska Agencja Środowiska

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne [organu]*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie [organu]*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

ROZPORZĄDZENIE (UE) PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie zarządzania unią energetyczną

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa⁵⁵

32: Energia

34: Działania w dziedzinie klimatu

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁵⁶

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Celem proponowanego rozporządzenia jest zapewnienie skoordynowanego i spójnego wdrożenia strategii unii energetycznej w jej pięciu wymiarach, a także zbiorcza realizacja założeń unii energetycznej poprzez połączenie środków UE i krajowych w oparciu o uproszczone obowiązki w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania oraz funkcjonalną procedurę zarządzania z udziałem Komisji i państw członkowskich.

Utworzenie unii energetycznej jest jednym z dziesięciu priorytetów politycznych Komisji, a niniejszy wniosek jest ważnym elementem ram strategicznych na rzecz unii energetycznej.

Wniosek został przygotowany wspólnie przez DG ds. Energii i DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr:

Dla DG ds. Energii: Cel szczegółowy 6: Realizacja i monitorowanie ogólnej strategii unii energetycznej.

⁵⁵ ABM: activity-based management: zarządzanie kosztami działań; ABB: activity-based budgeting: budżet zadaniowy.

⁵⁶ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Dla DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu: Dla DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu: Cel szczegółowy 6: Realizacja strategii unii energetycznej poprzez udoskonalenie mechanizmu zarządzania w zakresie klimatu i energii, również przez uproszczenie obowiązków w zakresie sprawozdawczości i planowania po roku 2020 (koordynacja z DG ENER).

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Wydatki DG ds. Energii mają miejsce w ramach działania ABB 32.02 Energia konwencjonalna i odnawialna (lub ABB1: Energia konwencjonalna i odnawialna).

W planie zarządzania na rok 2016 i zgodnie z nową strukturą celów szczegółowych w związku z unią energetyczną działanie ABB 1 służy realizacji wszystkich 6 celów szczegółowych łącznie z aspektami dotyczącymi konkurencyjności w celu szczegółowym 5.

Dla DG CLIMA w ramach działania ABB 34 02 – „Działania w dziedzinie klimatu na poziomie unijnym i międzynarodowym”.

Wniosek dotyczy również obszaru strategicznego 1.3 w wieloletnim programie prac Europejskiej Agencji Środowiska: „Informowanie o wdrożeniu polityki w zakresie łagodzenia zmiany klimatu oraz w zakresie energii”, jak również obszaru strategicznego 3.2 „Rozwój systemów technicznych”.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Zintegrowane plany krajowe w zakresie energii i klimatu oraz odpowiadające im sprawozdania okresowe powinny ograniczyć obciążenia administracyjne spoczywające na państwach członkowskich i Komisji, przy jednoczesnej poprawie jakości informacji oraz przejrzystości, zapewnieniu terminowego wdrożenia i monitorowania założeń unii energetycznej oraz poprawie wzajemnych powiązań i synergii w dziedzinach energii i przeciwdziałania zmianie klimatu.

Uproszczenie obecnych obowiązków państw członkowskich w zakresie planowania i sprawozdawczości oraz obowiązków Komisji w zakresie monitorowania ma poprawić sytuację wszystkich zainteresowanych stron zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa takimi jak skuteczność, wydajność, europejska wartość dodana, adekwatność i spójność.

Ponadto niniejszy wniosek określa również zakres i odpowiednią częstotliwość planów krajowych, sprawozdań okresowych oraz zintegrowanego monitorowania ze strony Komisji, jak również odpowiednią procedurę zarządzania z udziałem państw członkowskich i Komisji, w tym koordynację regionalną. Celem jest synchronizacja z pięcioletnimi cyklami przeglądu określonymi w porozumieniu klimatycznym z Paryża.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Wdrożenie wniosku powinno prowadzić do przejrzystości informacji na temat postępów państw członkowskich i całej UE w realizacji celów unii energetycznej na 2030 r. i kolejne okresy; powinno również zapewnić ramy zarządzania odpowiednie do realizacji strategii unii energetycznej.

Wskaźnikiem realizacji wniosku jest: liczba państw członkowskich, które przekazują na czas swoje zintegrowane plany, dwuletnie sprawozdania okresowe oraz sprawozdania roczne (zgodnie z rozporządzeniem).

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Państwa członkowskie będą składać mniej planów krajowych i sprawozdań wymaganych na mocy różnych sektorowych instrumentów prawnych, będą natomiast przedkładać Komisji zintegrowane plany i sprawozdania w regularnych odstępach czasu. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komisja powinna opracować niezbędne sprawozdania monitorujące.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Przed wszystkim kilka elementów strategii unii energetycznej odnosi się do celów ustalonych na poziomie UE, zatem konieczne jest podjęcie działań na tym poziomie, aby zapewnić realizację tych celów, jak również spójność polityki energetyczno-klimatycznej w UE i w jej państwach członkowskich, przy równoczesnym zagwarantowaniu państwom członkowskim elastyczności.

Ponadto większość wyzwań energetycznych stojących przed Unią wymaga podjęcia skoordynowanych działań krajowych. To samo odnosi się do problemu zmiany klimatu, który z natury ma charakter ponadgraniczny i którego nie da się rozwiązać na szczeblu krajowym lub lokalnym. W związku z tym konieczna jest koordynacja działań w dziedzinie klimatu na poziomie europejskim i międzynarodowym. W związku z tym działanie na szczeblu UE jest uzasadnione potrzebą monitorowania postępów we wdrażaniu polityki w zakresie energii i klimatu w całej UE zgodnie z założeniami unii energetycznej oraz w zakresie funkcjonowania wewnętrznego rynku energii.

Ponadto ze względu na transgraniczne aspekty każdego z wymiarów unii energetycznej konieczne jest działanie na szczeblu UE wspierające ściślejszą współpracę między państwami członkowskimi. Żadnego z wymiarów unii energetycznej nie można skutecznie wdrożyć bez odpowiedniej procedury zarządzania na poziomie UE pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją, która zapewni również bardziej regionalne podejście do polityki energetycznej i klimatycznej. Niezbędne jest również utworzenie odpowiednich ram zapewniających UE gotowość do pełnego uczestnictwa w procesach przeglądu przewidzianych w porozumieniu paryskim, z zachowaniem maksymalnej synchronizacji i synergii.

Działanie na szczeblu UE jest również uzasadnione celem inicjatywy, jakim jest uproszczenie obowiązków w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania, ponieważ obowiązujące obecnie przepisy UE w dziedzinie energii oraz rozporządzenie w sprawie mechanizmu monitorowania można zmienić jedynie w drodze wniosków ustawodawczych, co pozwoli zmniejszyć obciążenie administracyjne państw członkowskich i Komisji, poprawić spójność planowania i sprawozdawczości oraz zapewnić porównywalność planów krajowych i sprawozdań okresowych.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Większość obecnych obowiązków w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania przynosi korzyści w formie przydatnych informacji na temat konkretnego obszaru polityki oraz pomaga wspierać realizację konkretnych celów polityki określonych w przepisach sektorowych. W ramach obecnych obowiązków Komisji w zakresie sprawozdawczości Parlament Europejski, Rada i opinia publiczna otrzymują informacje o wynikach osiągniętych dzięki przepisom prawnym UE oraz postępom UE i państw członkowskich w realizacji ich odpowiednich zobowiązań międzynarodowych na mocy UNFCCC.

Jednakże obecne ramy prawne są nieodpowiednie na potrzeby celów na rok 2030 w zakresie energii i klimatu oraz założeń unii energetycznej, ponieważ nie zapewniają spójności politycznej obowiązków w dziedzinie energii ani spójności między obszarami energii i klimatu. Ponadto niektóre z obecnych planów i sprawozdań są postrzegane jako wiążące się z wysokimi kosztami administracyjnymi.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Wniosek jest spójny z przeglądem dyrektywy 2009/28/WE (dyrektywa w sprawie energii ze źródeł odnawialnych), dyrektywy 2010/31/UE (dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków), dyrektywy 2012/27/UE (dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej) oraz z inicjatywą dotyczącą struktury rynku.

Jest on również spójny z decyzją 406/2009/WE (decyzja dotycząca wspólnego wysiłku redukcyjnego, obowiązująca w latach 2013–2020) oraz jej proponowaną kontynuacją na lata 2021–2030 (COM(2016) 482 final – 2016/0231 (COD)), wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie rocznych wiążących ograniczeń emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w latach 2021–2030 na rzecz stabilnej unii energetycznej i w celu wywiązania się ze zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego, oraz zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu), jak również z wnioskiem w sprawie LULUCF (COM(2016) 479 final – 2016/0230 (COD)), wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych pochodzących z działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu). Celem tych inicjatyw jest stworzenie sektorowych ram prawnych po 2020 r., natomiast niniejszy wniosek ma stworzyć ogólne ramy zarządzania służące realizacji unii energetycznej.

Wniosek jest również spójny z dyrektywą 2009/31/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek/inicjatywa o ograniczonym okresie trwania

– ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☒ Wniosek/inicjatywa o nieograniczonym okresie trwania

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2018 r. przez czas nieokreślony,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania⁵⁷

☒ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

– ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– przez agencje wykonawcze

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

x Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– x organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

– W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Do wdrożenia wymogów rozporządzenia niezbędny będzie udział EEA.
--

⁵⁷

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

W niniejszym rozporządzeniu określa się częstotliwość i warunki dotyczące planowania, sprawozdawczości i monitorowania przez państwa członkowskie i Komisję. Realizacja zadań związanych z monitorowaniem przez Komisję będzie wymagać wsparcia technicznego przez podmiot zewnętrzny. Ponadto planuje się utworzenie nowego narzędzia komunikacji wraz z platformą internetową oraz publicznie dostępną stroną umożliwiającą wymianę informacji i najlepszych praktyk oraz ich publiczne upowszechnianie.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Państwa członkowskie mogą spóźniać się w realizacji obowiązków w zakresie planowania i sprawozdawczości. Również z tej przyczyny utworzona zostanie internetowa baza danych.

Ryzyko związane z funkcjonowaniem platformy internetowej dotyczy przede wszystkim problemów informatycznych, takich jak ewentualna awaria systemu oraz kwestie związane z poufnością danych.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli.

Przewidywane metody kontroli określono w rozporządzeniu finansowym i jego przepisach wykonawczych.

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu

nie dotyczy

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Nie przewiduje się żadnych szczególnych środków wykraczających poza stosowanie rozporządzenia finansowego.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane	państw EFTA ⁵⁹	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia

		/niezróżnicowane ⁵⁸		ych ⁶⁰		finansowego
[2]	[34 02 01: Zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych (łagodzenie zmiany klimatu)]	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
	[07 02 06 : Europejska Agencja Środowiska...]	Niezróżnicowane	TAK	TAK	TAK	NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuję

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

⁵⁹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁵⁸ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

⁶⁰ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer 2	[Trwały wzrost gospodarczy: Zasoby naturalne.]
---	------------	---

[Organ]: <EEA – Europejska Agencja Środowiska.....>			Rok 2017 ⁶¹	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM 2018–2020
Tytuł 1: Wydatki na personel	Środki na zobowiązania	(1)		0,035	0,140	0,210				0,385
	Środki na płatności	(2)		0,035	0,140	0,210				0,385
Tytuł 2: Wydatki na infrastrukturę i wydatki administracyjne	Środki na zobowiązania	(1a)								
	Środki na płatności	(2a)								
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	Środki na zobowiązania	(3a)		0,250	0,500	0,500				1,250
	Środki na płatności	(3b)		0,250	0,500	0,500				1,250
OGÓŁEM środki dla [organu] <EEA.....>	Środki na zobowiązania	=1+1a +3a		0,285	0,640	0,710				1,635
	Środki na płatności	=2+2a +3b		0,285	0,640	0,710				1,635

⁶¹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne [organu]

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok 2017		Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓŁEM	
	PRODUKT																	
	Rodzaj ⁶²	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁶³ ...																		
- Stworzenie platformy sprawozdawczość					1	0,250											0,250	
Pomoc w zapewnieniu i kontroli jakości							1	0,500	1	0,500							1,000	
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa					1	0,250	1	0,500	1	0,500							1,250	
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 ...																		
- Produkt																		

⁶² Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
⁶³ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe ...”

Cel szczegółowy nr 2 – suma częstkowa																
KOSZT OGÓŁEM			1	0,250	1	0,500	1	0,500							1,250	

3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie EEA

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- x Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Szacunkowy wpływ na personel (dodatkowy) – personel zewnętrzny

Pracownicy kontraktowi	2018	2019	2020	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)
Grupa funkcyjna IV	0,5 CA	2 CA	3 CA	Czas nieokreślony
Grupa funkcyjna III				
Grupa funkcyjna II				
Grupa funkcyjna I				
Ogółem	0,5 CA	2 CA	3 CA	

Oprócz 9 pracowników zatrudnionych na czas określony (4 AD +5 AST) pracujących obecnie w EEA przy zadaniach związanych z niniejszym rozporządzeniem, EEA potrzebuje dodatkowych 3 pracowników kontraktowych, aby realizować następujące zadania:

- Łagodzenie skutków zmiany klimatu i odnawialne źródła energii, co obejmuje ocenę informacji na temat krajowych prognoz/trajektorii, polityk i środków oraz biomasy,
- Łagodzenie skutków zmiany klimatu i efektywność energetyczna, co obejmuje ocenę informacji na temat krajowych prognoz/trajektorii, polityk i środków oraz,
- Zintegrowana sprawozdawczość w dziedzinie klimatu i energii;
- Utworzenie, zarządzanie i utrzymanie nowych kanałów sprawozdawczości i infrastruktury e-sprawozdawczości, w odniesieniu do przepływów danych w zakresie jej odpowiedzialności.

Opis metody obliczenia kosztów ekwiwalentów pełnego czasu pracy powinien zostać zamieszczony w załączniku V pkt 3.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☐ Wniosek wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁶⁴.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁶⁴

Zob. art. 11 i 17 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶⁵						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁶⁵

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.